

Rohatecká obec

XIV. ročník

Úvodem

Vážení spoluobčané

Dovolte mně, abych vám vyjádřil srdečné a upřímné poděkování za hlasy, které jsem od vás dostal v komunálních volbách. Jsou pro mě závazkem a výraznou motivací pro nadcházející období, abych mohl funkci starosty obce vykonávat svědomitě, poctivě a spravedlivě, v zájmu naší obce a vás, vážených spoluobčanů.

Ustavující veřejné zasedání zastupitelstva obce se konalo dne 9. 11. 2010 v kulturním domě v Rohatci a mělo na programu jednání mj. volbu starosty, místostarosty, dalších členů Rady obce a zřízení finančního a kontrolního výboru. Zasedání zastupitelstva bylo zahájeno v 17.00 hodin starostou obce.

V úvodu zasedání, jak předepisuje zákon, složili všichni členové zastupitelstva slib. Dále byl projednán a schválen Volební řád zastupitelstva obce Rohatec a zvolena volební komise. Volba starosty, místostarosty a dalších členů Rady obce probíhala tajnou volbou, zvolení výborů finančního a kontrolního probíhala aklamací, tedy veřejnou volbou. Následně se mohlo přistoupit k volbě starosty. Kandidáty na starostu mohly navrhnout jednotlivé volební strany v pořadí pod-

le počtu platných hlasů získaných v komunálních volbách.

Návrh na funkci starosty obce podala jen volební strana NEZÁVISLÍ a to Mgr. Miroslava Králíka. Jiné volební strany nepodaly žádný návrh. Bylo konstatováno usnesení, že Mgr. Miroslav Králík byl zvolen starostou obce. Při volbě místostarosty se

postupovalo stejným způsobem. Návrh na funkci místostarosty podala jen volební strana ODS, a to Lenku Hostýnkovou, jiný návrh nebyl podán. Zastupitelstvo obce zvolilo paní Lenku Hostýnkovou místostarostkou obce.

Volba dalších členů Rady obce probíhala podle stejného principu. Jednotlivé volební strany podávaly návrhy na

členy Rady obce: NEZÁVISLÍ navrhli Radka Matěje, Sdružení pro rozvoj obce Rohatec ing. Jarmila Adamce, ČSSD Jiřího Švanygu, Hasiči lidem ing. Alexandra Krejčího, ODS Radoslava Němečka, Sdružení pro Rohatec - starostové a nezávislí ing. Vladimíra Jaška. V tomto prvním kole volby byl zvolen Radek Matěj, ing. Jarmil Adamec, Ing. Alexander Krejčí, Radoslav Němeček. Návrhy pro volbu ve druhém kole podaly volební strany Sdružení pro rozvoj obce Rohatec



4/2010

Občanský zpravodaj
vydáváný Obecním úřadem
v Rohatci

**Výsledky voleb
do zastupitelstva**

strana 3

**Příběh rodiny
Pískatých**

strana 5

**Podzimní
Kateřinská zábava**

strana 12

**Z akcí Klubu
důchodců**

strana 13

Staré dobré časy

strana 22

**Rohatecká kopaná
o poločase**

strana 25

ing. Vladimíra Elšíka, Hasiči lidem ing. Tomáše Letochu a Sdružení pro Rohatec - starostové a nezávislí Mgr. Barboru Zemskou. Zvolen byl Ing. Vladimír Elšík. Touto volbou byl zvolen poslední člen sedmičlenné Rady obce Rohatec a o dalších návrzích se již nehlasovalo.

Následně se mohlo přistoupit k volbě předsedy finančního výboru. Byly podány dva návrhy, za NEZÁVISLÉ Jiří Hostýnek a za ČSSD ing. Jan Kostecký. Předsedou byl zvolen Jiří Hostýnek. Jednotlivé volební strany navrhovaly kandidáty za členy finančního výboru následovně: NEZÁVISLÍ navrhli Davida Opavského (zvolen), Sdružení pro rozvoj obce Rohatec Lukáše Hřebačku (zvolen), ČSSD ing. Jana Kosteckého (nezvolen), Hasiči lidem ing. Tomáše Letochu (nezvolen), ODS ing. Marcelu Božanskou (zvolena), Sdružení pro Rohatec - starostové a nezávislí ing. Marii Šedovou (nezvolena) a KSČM Milana Henčla (zvolen). Na předsedu kontrolního výboru byly rovněž podány dva návrhy, za NEZÁVISLÉ Radek Rosypálek (zvolen) a za ČSSD PhDr. Jaroslav Andryšek. Za členy

kontrolního výboru byly navrženi za NEZÁVISLÉ Dušan Hlaváč (zvolen), za Sdružení pro rozvoj obce Rohatec ing. Jarmil Adamec (zvolen), za ČSSD PhDr. Jaroslav Andryšek (zvolen), za Hasiči lidem Luděk Durďák (zvolen), za ODS ing. Marek Božanský (zvolen) a za Sdružení pro Rohatec-starostové a nezávislí ing. Zdeněk Polášek. O tomto kandidátu se již nehlasovalo, jelikož byl zvolen plný počet členů výboru.

Máme zvoleny všechny orgány obce, které mohou zahájit svoji práci pro příští volební období.

S potěšením mohu oznámit, že pro náš významný projekt protipovodňových opatření byl vybrán dodavatel, kterým se stala firma EUROVIA a s investorem - Ministerstvem zemědělství, Pozemkový úřad Hodonín byla podepsána smlouva o dílo na realizaci projektu. V současné době probíhají administrativní práce, kdy je nutno si vyžádat souhlasy vlastníků nemovitostí, nad jejichž pozemky povede přeložka vysokého napětí. V podmínkách pro stavbu si musí dodavatel zajistit vypracování protipovodňového plánu ochrany stavby v případě, že dojde k rozvodnění řeky Moravy. Celý

proces bedlivě sledujeme a v mnohých případech jsme nápomocni pro hladké zvládnutí tak, aby stavba byla co možná nejdříve zahájena přeložkou vedení vysokého napětí, což je nezbytný předpoklad pro realizaci výstavby hráze.

Vážení spoluobčané, vánoční svátky mně vždy připomenou, jak je život krásný a jaké mám štěstí, že mám tak skvělé přátele. O Vánocích myslíme na ty, na kterých nám opravdu záleží. Všichni jsou jako bílé sněhové vločky, snášející se na naši dlaň. I kdyby se nám nepovedlo všechny tyto vločky pochytat a pošeptat jim tiché vánoční přání na dlaně, stále můžeme svá přání pošeptat do zimního vánku a ten je roznese do všech koutů k těm, kterým patří. I Vám tedy posílám jedno malé přání... Kdo lidi miluje, Vánoce oslavuje. Jsou to svátky klidu a pohody, proto mějme v srdci tři kouzelná slova – *Milovat, pomáhat a odpouštět.*

Přeji Vám jménem svým i jménem zastupitelů ty nejkrásnější a nejkřídovější Vánoce a do nového roku, který přichází, hodně spokojenosti, štěstí, zdraví, osobní i pracovní úspěchy.

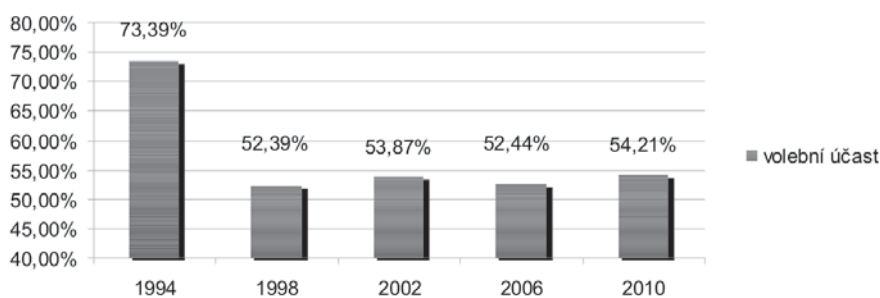
Mgr. Miroslav Králík, starosta obce

Obecní zprávy

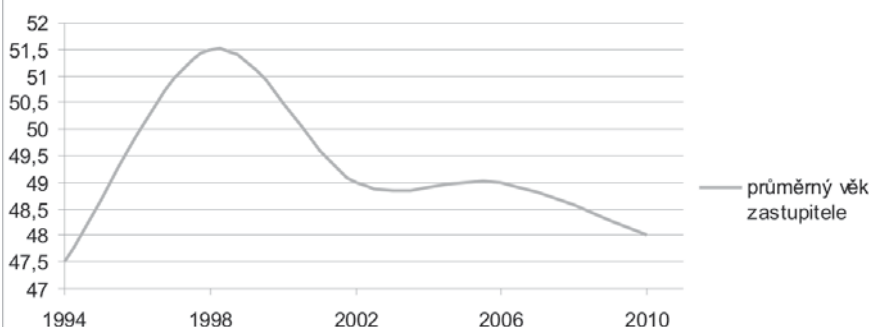
Trocha volební statistiky, aneb komunální volby v Rohatci

Letos se opět po čtyřech letech konaly v naší obci komunální volby. Jak už je v naší slovácké vesnici zvykem, občané mají možnost vybrat si z mnoha navržených kandidátů svých 21 vyvolených, kterým dají svůj hlas. Jelikož se v naší republice stále konají nějaké volby, a média nás zásobují takřka celé volební období různými statistikami, rozhodl jsem se zmapovat situaci našich komunálních voleb za posledních 5 volebních období. Jak můžete z přiloženého grafu vidět, volební účast rohatčanů je až na první volby po revoluci, kdy měli lidé možnost se poprvé zcela svobodně a beze strachu rozhodovat, v podstatě konstantní na úrovni mezi 52-55 procenty. Je k zamyšlení, zda by v době, kdy je to právě zastupitelstvo obce, které určuje směr a budoucí vývoj místa kde žijeme, neměla být účast o desítky procent vyšší? Či snad celé polovině voličů nezáleží na tom, v jakém prostředí žijí a co vše se v jejich obci plánuje? Počet volebních stran se v tomto zkoumaném šestnáctiletém intervalu pohyboval mezi 6 a 8 stranami.

Volební účast v komunálních volbách v Rohatci

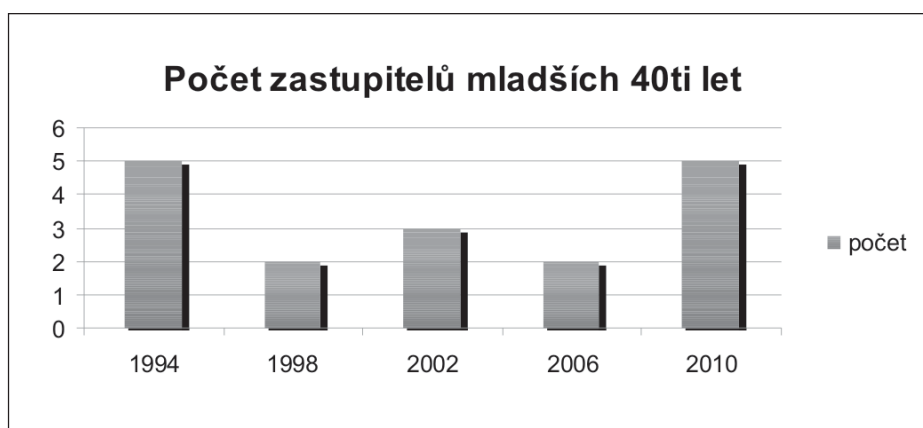


Průměrný věk zvolených zastupitelů



Kromě tradičních politických stran, sklízejí úspěchy i různá sdružení nezávislých kandidátů. Je to jev na vesnicích velmi častý. V dalším grafu můžete vidět vývoj průměrného věku zvolených zastupitelů. Z uvedených hodnot je patrné, že zastupitelstvo tvoří převážně lidé starší a zkušenější, ovšem můžeme pozorovat klesající tendenci. Na kandidátních listinách do letošních komunálních voleb v Rohatci jsme mohli nalézt velmi vysoké extrémy ve věku kandidátů. Nejstaršímu kandidátu bylo 78 let, zatímco nejmladšímu teprve 23. Nedosahujeme republikových rekordů, i tak je rozdíl poměrně vysoký.

V poslední tabulce jsem se rozhodl zkoumat, jak jsou v zastupitelstvu obce zastoupeni lidé mladší čtyřiceti let. Vzhledem ke zvyšujícímu se průměrnému věku obyvatelstva, dochází ke zvyšování průměrného věku voliče, a tak mne zajímalo, jestli se počet mladších zastupitelů zvyšuje či sni-



žuje. Z grafu je jasné, že v rohateckém zastupitelstvu jsou zastupitelé mladšího věku již delší dobu v naprosté menšině. V letošních volbách se voliči rozhodli dát šanci 5 kandidátům mladším 40 let. Je pochopitelné, že nutně musí docházet k obměně zastupitelů, aby řízení obce nezůstávalo zkosnatělé a bez nutných invencí. Mladší zastupitelé by měli také snáze

rozumět potřebám a problémům mladých. Na tomto místě bych také rád poděkoval za projevenou důvěru a velké množství volebních hlasů, které získalo Sdružení pro rozvoj obce Rohatec. V následujících letech se pokusíme rozhodujícím způsobem přispívat ke zvýšení úrovně nejen naší krásné obce, ale také života v ní.

Ing. Jarmil Adamec

Výsledky voleb do zastupitelstva obce Rohatec, které se konaly ve dnech 15.-16. 10. 2010

<i>Volební strana</i>	<i>Počet hlasů</i>	<i>Hlasy v %</i>
č. 1 HASIČI LIDEM	3614	12,12
č. 2 ČSSD	4181	14,03
č. 3 ODS	3467	11,63
č. 4 KDU-ČSL	2180	7,31
č. 5 KSČM	2698	9,05
č. 6 SDRUŽENÍ PRO ROZVOJ OBCE ROHATEC	4562	15,31
č. 7 SDRUŽENÍ PRO ROHATEC - STAR. A NEZ.	3269	10,97
č. 8 NEZÁVISLÍ	5824	19,54

Zastupitelstvo obce Rohatec

<i>Starosta</i>	Mgr. Miroslav Králík
<i>Místostarostka</i>	Lenka Hostýnková
<i>Rada obce</i>	Ing. Jarmil Adamec Ing. Vladimír Elšík Ing. Alexander Krejčí Radek Matěj Radek Němeček

Další členové zastupitelstva

PhDr. Jaroslav Andryšek
Luděk Durďák
Dušan Hlaváč
Jiří Hostýnek
Ing. Vladimír Jašek*
Ing. Jan Kostecký
Ing. Tomáš Letocha
Petr Macháček
Ing. Jiří Mlčoch
František Pergl
Radomír Rosypálek
Jiří Švanyga
Mgr. Barbora Zemská
Jan Zemský ml.

*náhradník za MUDr. Přemysla Dörra, který podal rezignaci na svůj mandát



Navštivte obecní stránky **www.rohatec.cz**



Členové zastupitelstva obce:

Volební strana č. 1 **HASIČI LIDEM**

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Počet hlasů</i>
1. Alexander Krejčí, Ing.	302
2. Tomáš Letocha, Ing.	284
3. Luděk Durdák	267

Volební strana č. 2 **ČSSD**

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Počet hlasů</i>
1. Jiří Švanyga	373
2. Jaroslav Andryšek, PhDr.	297
3. Jan Kostecký, Ing.	266

Volební strana č. 3 **ODS**

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Počet hlasů</i>
1. Lenka Hostýnková	543
2. Radoslav Němeček	305

Volební strana č. 4 **KDU-ČSL**

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Počet hlasů</i>
1. Jiří Hostýnek	303

Volební strana č. 5 **KSČM**

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Počet hlasů</i>
1. Radomír Rosypálek	314
2. František Pergl	190

Volební strana č. 6 **SDRUŽENÍ PRO ROZVOJ OBCE ROHATEC**

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Počet hlasů</i>
1. Jarmil Adamec, Ing.	421
2. Vladimír Elšík, Ing.	353
3. Jiří Mlčoch, Ing.	266

Volební strana č. 7 **SDRUŽENÍ PRO ROHATEC - Starostové a nezávislí**

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Počet hlasů</i>
1. MUDr. Přemysl Dörr*	250
2. Barbora Zemská, Mgr.	230
*náhradník Vladimír Jašek, Ing.	227

Volební strana č. 8 **NEZÁVISLÍ**

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>Počet hlasů</i>
1. Miroslav Králík, Mgr.	620
2. Radek Matěj	423
3. Dušan Hlaváč	375
4. Petr Macháček	337
5. Jan Zemský	313

Za Ladislavem Čechem

Prvního listopadu letošního roku jsme se naposledy rozloučili s naším „panem poštmistrem“ a spoluobčanem Ladislavem Čechem. Vedoucího rohatecké pošty znal snad každý občan naší obce. Za okénkem místní pošty nás obsluhoval a řídil poštu čtyřicet let.

Narodil se v roce 1943 a mládí prožil v Ratíškovicích. Po základní škole absolvoval odborné vzdělání v Brně a to na spojařském učilišti. Do vojny praktikoval na několika poštách v obvodě Hodonína. V roce 1965 nastupuje do práce na poštu v Rohatci. Stává se tak nejmladším vedoucím

pošty široko daleko. Svým kladným přístupem k práci, ke spolupracovníkům a především klientům pošty si brzo získal patřičný respekt. Poradil, pomohl vždy, když byl o pomoc požádán. S klidem a rozvahou řešil pracovní problémy. Za úspěchy na pracovním poli byl vedením pošty několikrát oceněn.

Kompenzací k jeho náročné práci si uměl najít i vhodné hobby. Nejdříve to bylo fotografování. Fotil vše. Lidi, krajinu, život v přírodě. Později k tomu přibýlo rybaření. Nejnáruživěji se však věnoval myslivosti. I když s ní začal později, dovedl jí věnovat velmi mnoho

volného času. S nadšením dovedl o svých koníčcích zasvěceně vyprávět.

Když v roce 2005 svou aktivní práci u pošty končí, postupně omezuje i své koníčky. Nejdéle se věnoval vodě, rybaření a k vodě chodil do posledních chvil. Těžké onemocnění, které ho postihlo, a následná smrt, nás všechny překvapila. Nám nezbyvá, než mu za jeho život a práci co nejúpřimněji poděkovat. Bude scházet pozůstalým, rodině.

Děkujeme Ti za pěkně prožitý život, za poctivě odvedenou práci. Čest Tvé památce.

Ing. A. Jaroš

Rohatecká obec

Kdo zpravodaj pro vás vlastně připravuje?

Redakční radu tvoří tyto členové: Mgr. Miroslav Králík – předseda, Stanislav Zela – redaktor, Zdeněk Bíza, Luděk Durďák, Milan Henčí, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hovězaková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Mgr. Olga Kostecká, Ing. Drahošlav Melo, JUDr. Stanislav Rejhon, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vláčilová, Mgr. Barbora Zemská.

Rádi však uvítáme i zajímavé příspěvky z řad čtenářů.

Na další spolupráci se těší redakční rada, jejíž členové přejí všem spoluobčanům kouzelné vánoční svátky plné pohody a do dalšího roku jen to nejlepší.

(LH)

Poděkování

Děkuji všem spoluobčanům, kteří mně umožnili pokračovat v práci místostarostky. Velmi si toho vážím a do budoucna to i nadále považuji za velký závazek. Dovoluji mně, abych i já vám všem popřála krásné vánoční a novoroční svátky mezi těmi, které máte nejraději. V dalším roce přejí především zdraví, přestože se říká, že zdraví není všechno. Ale všechno je nic právě bez zdraví.

Příjemné nadcházející dny.

Lenka Hostýnková



Postřehy z naší obce

Všimli jste si určitě i nově instalovaných laviček a informačního panelu u autobusové zastávky u kostela. Toto odpočívadlo bude sloužit především cyklistům a turistům využívajícím cyklostezek. Vše je pořízeno z iniciativy a prostředků Mikroregionu Hodonínsko, jehož je naše obec součástí.

Jistě jste i vy zaznamenali, že se z naší obce stává vrakoviště. Napůl

rozebraná auta hyzdí obecní i soukromá prostranství v ulicích Jasmínová, Vinařská, Řadová, Školní a také odlehlejší místa. Nedávno bylo odtaženo i osobní auto – vřak pohodlně zaparkovaný na jedné z nejfrekventovanějších komunikací před pekárnou.

Pozoruhodným způsobem uskladnil nepotřebný odpad i náš další spoluobčan. (viz fotografie)

Oznámení obecního úřadu

Obecní úřad oznamuje změnu pracovní doby v době vánočních svátků

Čtvrtek 23. 12. pouze do 11.30 hodin

Čtvrtek 30. 12. pouze do 11.30 hodin

Pátek 31. 12. se neúřaduje.

Obec Rohatec oznamuje občanům i novou e-mailovou adresu:
info@rohatec.cz



Sběr železa

Je sobota 27. listopadu 7.00 hodin ráno. Při pohledu z okna mě zamrazilo. Napadl sníh. Tak to je konec. Pochybuju, že někdo z dorostenců přijde, že nám někdo nějaké železo nachystá. Ale zrušit akci nepřipadlo v úvahu.

Sraz byl na place u Elšíků. Kluci překvapili, přišli skoro všichni. Místo kopaček a dresů pracovní oblečení, rukavice, čepice. Naskákali na vlečku mohlo se vyrazit. Naše první cesta vedla na Přívoz. K našemu překvapení se vlečka pomalu plnila starým železem. Tak přece něco nasbíráme. Největší úlovky jsme nasbírali na ulici Slovácká - staré kotle, bojler, radiátory, sporáky a další harampádí.

Kluci ji nazvali Zlatá ulička. Některé kousky byly pořádně těžké a naložit je na vlečku byla pořádná dřina.

Na Hodonínské nás zase nějaký nenechavec předběhl. Přes noc zmizel starý bojler. No co už. Ale hlavní bod dne teprve přijde. Přijela natáčet televize Nova. Skoro hodinu nás doprovázeli na naší cestě za starým železem, kluci si užili svoji chvilku slávy. Takový Ondra Anšlág nebo Luboš Běloch by se uživil jako tiskový mluvčí.

Starého železa se v domácnostech našlo opravdu hodně. Jezdilo se až do tmy. Prostě to bylo nad moje očekávání. Nejvíce mě potěšilo, že po celou dobu kluky neopouštěla dobrá nálada, byli disciplinovaní a zodpovědní.

Proto bych chtěl touto cestou poděkovat především obecnímu úřadu za podporu, ochotu a vstřícné jednání, p. Elšíkovi, který s námi trpělivě jezdil celý den, firmě SD Ferotech, která nám umožnila výkup šrotu mimo pracovní dobu, ale hlavně všem občanům Rohatce, kteří nám darovali staré a nepotřebné železo.

Nasbírané peníze nám pokryjí pobyt na zimním soustředění v Beskydech, kam se kluci těší už od léta a taky mám radost z toho, že mohou jet i ti, kteří by na to z rodinných finančních důvodů neměli.

Video je možno shlédnout na tn.cz.
Ještě jednou za všechny děkuji.

Radim Zich

Matrika

Narození

srpen-listopad 2010

Jana Anna Kománková
Alžběta Vasilíková
Viktorie Gregušová



Ilustrační foto

Úmrtí

srpen-listopad 2010

Jaroslav Kubeš	84 let	Na Kopci
Štefan Majkovič	82 let	Žitná
Marie Antošová	86 let	Vítězná
František Němec	87 let	Soboňky
Ladislav Čech	67 let	U Školky
Věra Dvořáková	65 let	Řadová

Sňatky

září-listopad 2010

*V obci byly uzavřeny 2 sňatky,
se souhlasem zveřejňujeme:*

Petr Chmela a Veronika Chyťová
Brno a Hodonín

Antonín Švec a Lucie Polášková
Surovín a Hodonín



Ilustrační foto

*Mimo obec v tomto období byla
uzavřena 3 manželství.*

Ze starého snáře

*Chlapa ve snu viděti – nepokoj.
Chlup v jídle najíti – těžko od žaludku.
Chodbou úzkou jíti – cesta ke hrobu,
širokou – ke štěstí.
Invalidu potkati – neutěšené stáří míti.
Inzerát podávati – marné hledání.
Jahody trhati a jísti – vyrážka.
Jalovici viděti – hojnost dětí míti.
Japonce potkati – žloutenka.
Jarmark navštíviti – pozor na kapsu.
Jehlici v klobouku míti – úraz při jízdě.
Jeptišku líbati – neštěstí v lásce.
Kabát prášiti – čekej větší daně.
Kalhoty široké oblékati – tloustnutí,
roztrhané míti – ženská je pánem
v domě.
Kameníka viděti – hřbitov.
Karabina – úraz na vojně.
Kartářku navštíviti – zbytečně
vyhozené peníze.
Klečeti před mužským – pokoření.
Koleno uzené jísti – bolavé nohy míti.
Kocoura hladiti – faleš.
Krematorium navštíviti – připrav si
testament.*

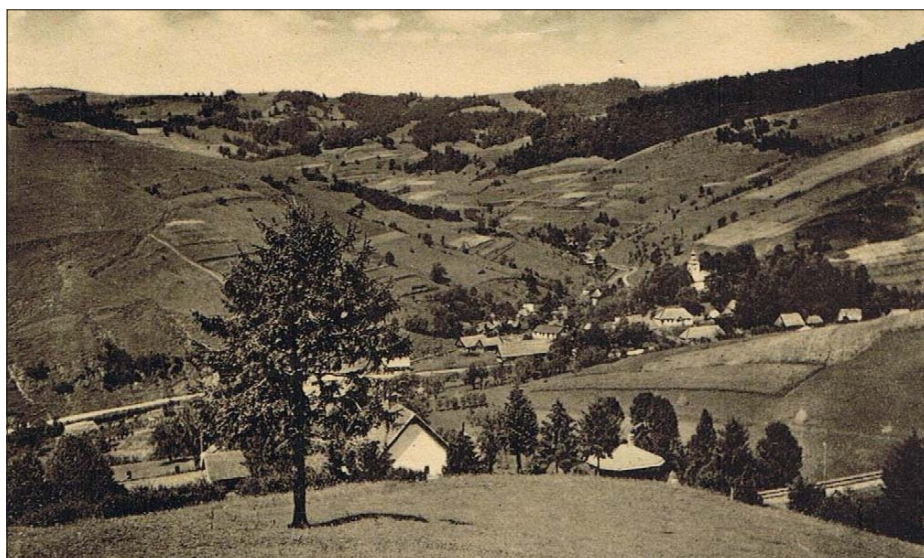
V. B.

Příběh rodiny Pískatých

Úvodem bych jen stručně napsal, jak jsem se k psaní tohoto příběhu dostal a co mne k tomu vedlo. Když jsem byl před časem u lékařky, uviděl jsem v čekárně chlapíka, snědého, šedivého, hubeného. V první moment jsem si řekl, že je to Pískatý, ale po novém pohledu jsem se ujistil, že to náš Pískatý není, i když je mu velice podobný. Ze slušnosti jsme se tedy jen pozdravili a odešel jsem. Jaké bylo moje překvapení, když několik dní na to, toho samého člověka vidím ve společnosti Zdenka Pískatého, jak vchází do sálu Kulturního domu, na důchodcovskou besedu. On to byl starší brácha učitele. Velice charismatický, ale sympatický, sdílný i naslouchající. Z dřívějších debat jsem věděl, že žije v Brazílii a že tu již několikrát byl. Slovo dalo slovo a tak během večera jsem se z debaty dozvěděl o něm, o jeho životě, mnoho zajímavého. Při další diskuzi a pak již následně se Zdeňkem Pískatým, jsem se dozvěděl a vypátral další, velmi zajímavé skutečnosti. Když jsem je seznámil s tím, že bych o jejich životních osudech napsal do Rohatecké obce a nic nenamítali, s chutí jsem se pustil do práce. Sepsáním těchto řádek bych chtěl ukázat na zajímavý a bohatý život této rodiny, ale současně přinést našim občanům zajímavé pohledy na některé události.

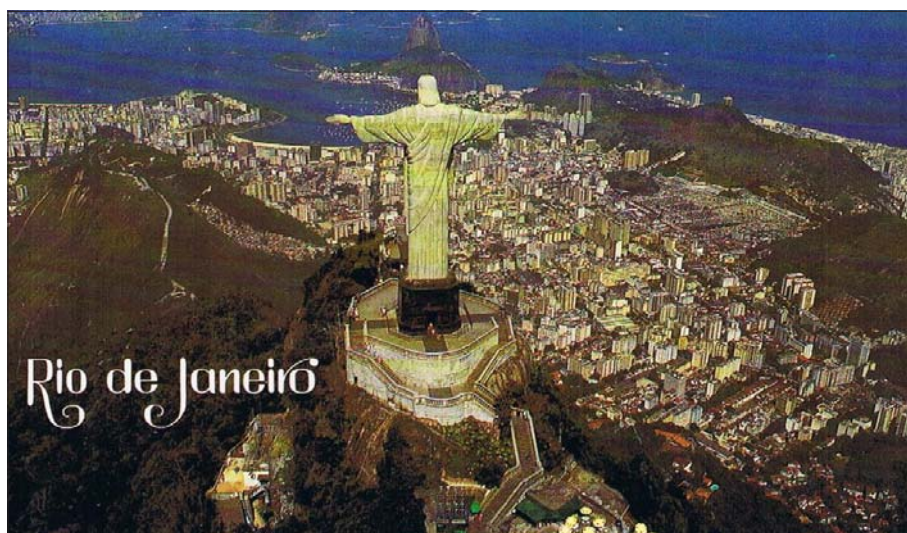
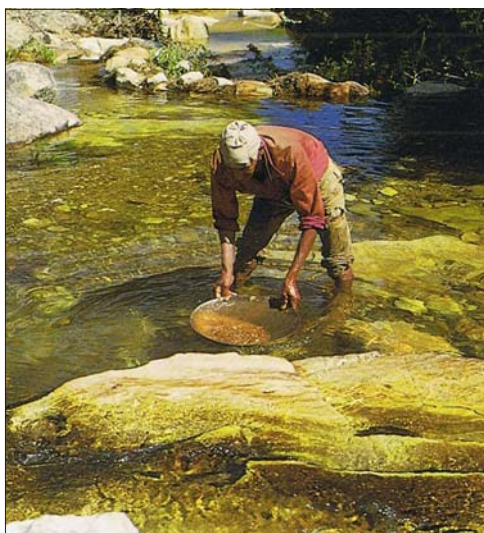
Tatínek, František Pískatý pocházel z Rohatce. Narodil se v roce 1894. Měl ještě další sourozence. Čtyři bratry a sestru. Dva starší bratři narukovali na vojnu hned na začátku první světové války. Jan, ročník 1886, padl již na začátku války v Srbsku v roce 1914. Pavel, narozený 1892, padl na frontě o rok později v roce 1915 v Haliči. Nejmladší sestra se vdala za p. Blažička. Ten pracoval u českých drah. Měli dceru a syna Vladimíra. Ten byl velmi nadaným hudebníkem, studoval brněnskou konzervatoř. Mimo jiné se zapojoval do kulturního života v naší obci, především jako hudebník. Máme na něj památku. V roce 1941 jej namaloval K. Novák a tento obraz je reprodukován v knize Rohatec, obrazová minulost. Po vyhlášení Slovenského národního povstání se bojů ve slovenských horách aktivně zúčastnil. Ve svých dvaceti čtyřech letech však v tomto povstání padl, aniž by bylo známo, kde je pochován.

Po této krátké, ale významné vsuvce se vracím k Františku Pískatému. Ten je ve svých jednadvaceti



letech, v roce 1915 odveden k rakousko-uherské armádě. Po výcviku sloužil u pěchoty a spojařů na italské frontě. Při přesunu v roce 1916 do Haliče na rakousko-ruskou frontu onemocní. Více jak půl roku je léčen ve vojenské nemocnici ve Vídni. Když je z nemocnice propuštěn, není plně zdrav a tudíž schopen výkonu služby na frontě. Nastupuje proto do fabriky ve Vídeňském Novém Městě, kde se vyrábí lokomotivy a další potřebné věci pro železniční dopravu. Pracuje zde jako zámečnický, během práce získal i výuční list strojního zámečnicka. Pracuje zde až do konce války. Po rozpadu Rakouska-Uherska v roce 1918 a vzniku Československé republiky se musí rozhodnout, zda zůstane v Rakousku, či se vrátí zpět. Vrací se zpět, domů, do Československa. Do rodného Rohatce plný nadějí v nový krásný život. Ale vše je jinak. Nemohl dlouho sehnat žádnou práci. Až na pří-

mluvu svého otce, který pracoval u českých drah, i on zde získal zaměstnání. Sice nejdříve jako písař, později se vypracoval do vyšších funkcí. Po složení zkoušek získal až funkci výpravčího. To pak je přeložen až na východní Slovensko, Vranova nad Toplou. V roce 1922 se žení. Za manželku si bere sestru Josefa Daňka, rohateckého kováře. Hned na to je znovu přeložen a to až na Podkarpatskou Rus. Toto území trvale připadlo Československu na základě Trianonské smlouvy v roce 1922. Na tomto území byl velký nedostatek pracovních sil a odborníků zvláště. Pracuje jako výpravčí ve stanici Saldobož. Brzy na to je přeložen a stěhuje se do obce Černý Ardov, kde se narodil syn Vlastimil, a to v roce 1923. O rok později, v roce 1924 Zdeněk a v roce 1926 i Pavel. Za dalších 8 let se narodí poslední sourozenec Slavomír. To již má tatínek u ČSD vynikající postavení. Staví dům



ve městě Chustu, což je okrskové město té nejvýchodnější části Podkarpatské Rusi.

Kluci sice chodí do ukrajinské školy, mají tam, protože tam je velmi mnoho Čechů, vyučující řeč češtinu. Takže doma a ve škole se mluví česky, ale s místními se velmi dobře domluví i ukrajinsky. Celkem spokojeně zde žijí až do roku 1939. Rozpadá se Československo, vzniká Slovenský štát a Podkarpatskou Rus znovu zabírají Maďaři. Na spadnutí je druhá světová válka. Celá rodina Pískatých se stěhuje zpět na Moravu. A nejen oni. Téměř všichni Češi, kteří tam tuto odlehlou, ale pěknou krajinu budovali. Kromě vzpomínek tam zanechali i poměrně velký majetek. Pískatí, kteří si tam postavili pěkný rodinný dům, je museli taky oželeť. Po návratu do Rohatce se ubytovávají u příbuzných a známých. Rodiče Pískatí však neletí. Brzo kupují dům č. 304. Tehdy to bylo klasické vesnické, zemědělské stavení. V roce 1940 se tam všichni stěhují. Nejstarší Vlastimil dokončuje gymnasium a do konce války pracuje ve Zlíně u firmy Baťa. Ostatní sourozenci dokončují měšťanku v Hodoníně. Válečné hrůzy zdárně přečkávají. Pouze Zdeněk je obklopen válečnými událostmi více, jak jiní. V roce 1944 je totálně nasazen do Německa. Poblíž Berlína v továrně na letecké motory pracuje až do konce války.

Hned v roce 1945, když jsou znovu otevřeny Vysoké školy, nejstarší Vlastimil odchází studovat do Prahy Vysokou obchodní školu. Tu zdárně v roce 1948 končí a odchází pracovat do Ostravy. I když má dobrou práci a postavení, nelíbí se mu politický režim, který byl v naší zemi po roce 1948 nastolen. V roce 1950 opouští ilegálně republiku. Přes krátkou zastávku v Itálii zakotvuje v Brazílii.

Zde zpočátku pracuje na různých pozicích od dělníka počínajíc, až manažerskými funkcemi v různých pod-

nicích konče. V polovině padesátých let se seznamuje s nastávající manželkou, Angelikou. Ta je německého původu, s velkým podnikatelským duchem. V tom si s Vlastimilem náramně rozuměli. Na farmě, poblíž města Diamantina, v centrální Brazílii pěstují a vykupují různé tropické květiny. Ty tam v převážné míře suší, různě upravují, chemicky ošetřují, barví a v kontejnerech je převáží do Rio de Janeiro, kde jsou skladovány a připraveny k exportu do celého světa. To už je plně záležitost Vlastimila. Tento obchod i přes některé problémy se ukázal jako velmi dobrý. Firma vzkvétá, postupně rozšiřují a staví nové skladovací haly. Obchodování však přinášelo i mnoho starostí. Musel navštívit obchodní partnery prakticky po celém světě. Problémy mu nečinila ani komunikace. Podle jeho vyjádření velmi slušně ovládá sedm jazyků. Tato spolupráce s manželkou Angelikou trvala až do roku 1986. Další jeho partnerka je Margareta, pocházející z Lotyšska. I ona mu ve vybudované firmě významně pomáhá. Po roce 1990, kdy se uvolnily politické poměry a bylo možno cestovat, navštěvuje několikrát i bratra v Rohatci.

Tolik jen stručně o nejstarším z bratrů Pískatých. Mladší z bratrů Pavel, po válce vystudoval obchodní akademii. Nastoupil do zaměstnání k paroplavební společnosti do Čech. Nepracuje zde však dlouho. Po příkladu nejstaršího bratra ilegálně odchází za hranice. Nejdříve do Kanady. Zde se učí angličtině, studuje. Oženil se a odchází pracovat do USA. Usazuje se v Kalifornii a pracuje v různých administrativních funkcích. Vychoval syna a dceru. Ti stále žijí a pracují v USA. V roce 2005 umírá.

Nejmladší Slavomír se po vyznání školy vyučil automechanikem. Odchází pracovat do Letu Kunovice. Zde se mu velmi daří. Udělá si maturitu a dálkově vystudoval Vysokou školu strojní v Brně. Žení se. Za man-

želku si bere učitelku Olgu Humpolovou, která v tu dobu učí v Rohatci. Mají spolu dva velmi šikovné syny. Oba piloty. Jeden létá s civilními letadly u našich aerolinií, druhý je pilotem u Korejské letecké společnosti.

Na závěr i trochu něco o Zdeňkovi Pískatém. Když se vrátil z Německa a to už na jaře 1945, když předčasně opustil přikázané pracoviště, musel se doma až do osvobození skrývat. Po osvobození si dodělal gymnasium a jde do Brna na Vysokou školu. Tu však nedokončí. A jde spolu s kamarádem Hufem učit. Jsou přijati školním úřadem v Hodoníně. Začíná učitelovat v Dubňanech, pokračuje ve Velké nad Veličkou a tak několikrát střídá školy. Natrvalo se usazuje, když se ožení, v Rohatci. Často je mu však předhazováno, že má bratry v cizině. Chvilí je i sledován StB. Ale nějakou činnost, kterou by měl konat, mu nedokázali. S bratry se setkal před devadesátým rokem v Budapešti a jednou ve Vídni. To, že se nemohli stýkat, si vynahrazují po roce 1990. Setkávají se, převážně v Rohatci. Ale například i Zdeněk cestuje do USA a několikrát i do Brazílie. Jejich velkým a společným přáním je se znovu podívat tam, kde se narodili a prožili své mládí. Vypravují se tam hned třikrát v letech 91 až 94. Jeli tam auty. I když by popis těchto cest byl zase na dlouhé vyprávění. Kromě toho, že některá města, či vesnice se jmenují jinak, našli tam vše tak jak tyto končiny opustili, jen s tím, že vše bylo o těch padesát, či více let starší. Zaznamenali, že těch dvacet let, co toto území bylo pod správou Československa, bylo pro tuto oblast velkým přínosem a že místní občané rádi vzpomínají na českou „okupaci“.

To je ve stručnosti vše, co jsem chtěl napsat o životě a práci některých členů rodiny Pískatých. Přitom bych chtěl poděkovat Zdenku Pískatému za opravdu pěkné vyprávění o cestách a místech, které viděl a poznal. **Ing. Antonín Jaroš**

Kabelová televize Rohatec

Přecházíme na digitální vysílání

Jednou ze základních vlastností televizních kabelových rozvodů (TKR) je možnost přenosu velkého množství TV programů ve standardním (SD) a vysokém rozlišení (FULL HD). K dalším výhodám TKR patří rovněž poskytování kvalitního vysokorychlostního Internetu a bezplatných telefonních služeb.

Pro bezproblémový přechod na kompletní digitální vysílání bude po dobu životnosti analogových technologií v televizních kabelových rozvodech možno sledovat společně s novými digitálními pořady také analogové programy stanové zákonem 231/2001Sb. O provozování rozhlasového a televizního vysílání. V této tzv. OMEZENÉ NABÍDCE najdete i vybrané analogové vysílání komerčních televizí. Výhodou souběžného analogového a digitálního vysílání je možnost sledovat tyto pořady i na starších televizních přijímačích bez nutnosti dokupování SET-TOP-BOXů.

V současné době probíhá v televizních kabelových rozvodech digitální vysílání ve standardu DVB-T, kde můžete sledovat programy přenášené v rámci „MULTIPLEXU 1“ (ČT1, ČT2, ČT4 a ČT24). V „MULTIPLEXU 2“ jsou to pak NOVA, NOVA CINEMA, PRIMA, PRIMA COOL a TV BARRANDOV. Pro příjem těchto pořadů je zapotřebí mít v domácnosti nový TV přijímač se zabudovaným DVB-T tunerem, což v dnešní době mají všechny nové TV přijímače nabízené v obchodní síti nebo zakoupit SET-

TOP-BOX s DVB-T tunerem. Všechny tyto programy budou rovněž zařazeny v rámci „OMEZENÉ“ programové nabídky.

Další variantou digitálního vysílání v televizních kabelových rozvodech je standard DVB-C, kde budou vysílány všechny programy shora uvedené včetně pořadů ve vysokém rozlišení. Navíc umožňuje tato DVB-C technologie přenášet digitální programy



placené televize rozdělené do tematických balíčků (CS Film, AXN, UNIVERSAL CHANNEL, ŌČKO, VH-1, MTV CZ, Eurosport, Nova Sport, Sport 1, Disney channel, Jim Jam, Minimax, Discovery, Viasat History, Viasat Explorer, Fishing and Hunting, Animal Planet, Spektrum, CNN, BBC, HBO, HBO2, HBO comedy, CINEMAX atd.), které si zákazník vybere dle vlastních požadavků. Programy digitální placené televize budou kódovány systémem CONAX a rozděleny do několika programových nabídek. Budou to tyto možnosti: „OMEZNÁ DIGITÁLNÍ“, „ŽÁKLADNÍ DIGITÁLNÍ“, „HBO“, „HBO HD“, „CINEMAX“, „KINO“, „MIX“. Pro sledování těchto programů bude muset mít zákazník TV přijímač s DVB-C tunerem doplněný o dekódovací modul a kartu (dodá firma NOEL) nebo si

dokoupit SET-TOP-BOX s DVB-C tunerem a dekódovací kartou (rovněž dodá firma NOEL). K dispozici budou SET-TOP-BOXy v provedení se standardním rozlišením (označení SD, 576 řádků) a ve vysokém rozlišení (označení FULL HD, 1080 řádků).

O cenách jednotlivých programových nabídek, cenách set-top-boxů, dekódovacích modulů a karet budou účastníci včas informováni prostřednictvím místního INFOkanálu a reklamních letáků. Předpokládaný termín spuštění digitálního vysílání do trvalého provozu ve standardu DVB-C je začátek roku 2011.

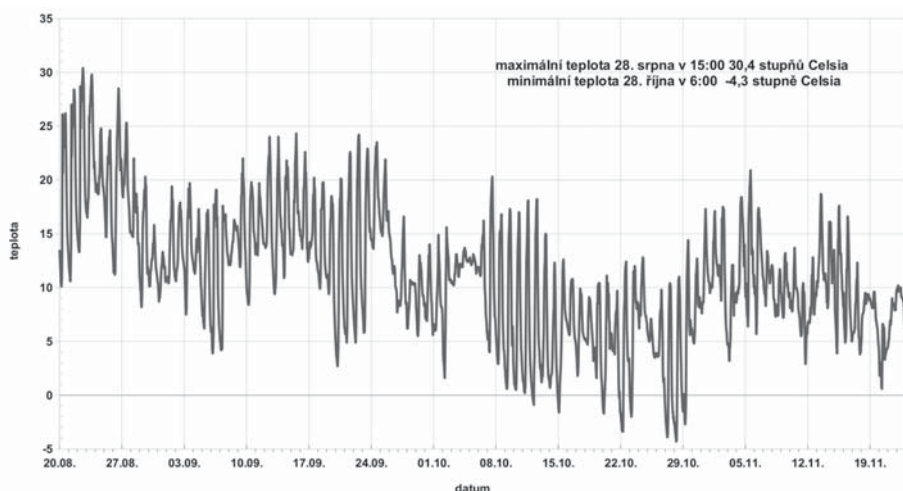
Díky celkové modernizaci sítě TKR a připojení na optickou páteřní síť se tak stávají televizní kabelové rozvody tím nejlepším a nejkvalitnějším řešením pro přenos televizního vysílání ve vysoké kvalitě, Internetu a hlasových služeb. Stačí mít doma ukončenou zásuvku kabelové televize a dostanete se ke všem nabízeným službám.

Jelikož se jedná o obsáhlé a složité téma, nelze podat vyčerpávající a detailní vysvětlení. Proto Vám nabízíme osobní nebo telefonické konzultace při výběru nových TV a objasnění Vašich případných dotazů k uvedené problematice.

Těšíme se na Vás a rádi se Vám budeme věnovat.

tel. +420 518 359 635,
tel. +420 607 866 813,
e-mail: info@noel.cz,
www.noel.cz

Teploty v Rohatci od 20. 8. do 23. 11. 2010



Připravil **Drahošlav Melo**

Daň z nemovitosti

Bližší informace o dani z nemovitosti pro rok 2011 jsou k dispozici na rohateckých webových stránkách www.rohatec.cz.

PF 2011

Výbor Základní organizace Svazu zdravotně postižených občanů Rohatec přeje všem svým členům i ostatním spoluobčanům příjemné a klidné prožití svátků vánočních a do nového roku 2011 především hodně zdraví, životní pohody a spokojenosti, abychom se ve zdraví i nadále scházeli na akcích pořádaných SZPO.

Příspěvek na provoz motorového vozidla

Od ledna roku 2011 bude MěÚ Hodonín, odbor sociálních služeb, opět vyplácet příspěvek na provoz motorového vozidla na kalendářní rok 2011.

Příspěvek je určen občanům, kteří pravidelně dopravují osobu se středně těžkým až těžkým zdravotním postižením nebo jsou sami takto postiženi. Rovněž je určen rodičům dětí, které trpí onemocněním zhoubným nádorem nebo hemoblastosou. V této dávce je zahrnut také příspěvek na pojištění zákonné odpovědnosti za provoz motorového vozidla.

Příspěvek na provoz je nejčastěji poskytovanou dávkou. Jejím cílem je podpořit mobilitu osob se zdravotním

postižením. V roce 2010 byl příspěvek vyplácen v nižších částkách, v roce 2011 se zatím o snížení neuvažuje a výše příspěvku by tedy činila ve III. stupni částku 4 200 Kč u jednostranného vozidla a 9 900 Kč u ostatních vozidel, ve II. stupni částku 2 300 Kč u jednostranného vozidla a 6 000 Kč u ostatních vozidel.

Žadatele o příspěvek na provoz motorového vozidla prosíme, aby žádosti vyřizovali pouze v úřední dny, tj. v pondělí a ve středu od 8.00 do 17.00 hod. a v pátek od 8.00 do 13.00 hod. V provozní době, tj. v úterý a čtvrtek se příspěvek vyplácet nebude, a také by měl občan počítat s tím, že kompetentní úředník nemusí být k dispo-

zici, a to především z důvodu zpracování dat, služební cesty nebo práce v terénu.

Zároveň občany žádáme, aby zvážili vyřízení tohoto příspěvku v prvních třech měsících kalendářního roku. V tomto období žádá o příspěvek v úřední dny více než 100 klientů.

I když je našim cílem zvyšovat výkonnost a kvalitu poskytovaných veřejných služeb, je vyřízení žádosti časově náročnější. Pozdějším podáním žádosti nárok na tento příspěvek nezaniká a žadatelé si ušetří spoustu nervů a času, které ztratí dlouhým čekáním při jeho vyřizování.

Bc. Michaela Klepáčová,
vedoucí oddělení sociální pomoci a služeb

Spolky

Rohatečtí chovatelé

Vážení spoluobčané a přátelé chovatelství, rád bych vás seznámil s naší činností za rok 2010. Letos to byl hodně náročný rok. Vždyť sami dobře víte, jak vypadalo suché jaro, léto nám sice vláhu přineslo, ale kromě ní také povodeň, která zalila louky a nebylo kde nakosít sena, a když už se naseklo, tak zase nešlo usušit, a tak stále dokola. To však ještě nebylo to nejhorší, co na nás čekalo po opadnutí vody. Mračna komárů sužovala naše zvířata a přenášela nemoci. Někde nezabralo ani očkování proti mixomatoze a zvířata uhynula, což byl další problém pro chovatele.

Ale dost nářku. Začnu pěkně po pořádku. V březnu proběhla naše výroční schůze, na které jsme volili nového předsedu ZO za odstoupivšího př. Soldána. Byl jím zvolen přítel Vítek Miroslav, který byl rovněž představen na obecním úřadě. V měsíci dubnu proběhlo okresní kolo mladých chovatelů v Kyjově. Zúčastnili se ho dva naši mladí chovatelé, jmenovitě Patrik Kmenta a Tomáš Štlárek. Na této znalostní soutěži se umístil Patrik na prvním místě v oboru králík a exot a Tomáš na 2.-5. místě v oboru králík, ale v mladší kategorii.

V květnu nás opustili dva naši členové – dlouholetý registrátor přítel Jaroslav Veselý a nyní již bývalý předseda revizní komise přítel Miloš Seifert. Čest jejich památce.

Poté již začala naše hlavní činnost, a to výstavy. Jako první jsme zavítali



do Velké nad Veličkou. Tam vystavovalo králíky osm chovatelů a drůbež tři. Celkem bylo získáno šest čestných cen.

Následovala výstava v Kyjově, které se zúčastnilo osm chovatelů a přivezli celkem sedm čestných cen a pohár mladého chovatele (Tomáš Štlárek).

Na Okresní výstavě v Hroznově Lhotě vystavovalo deset rohateckých chovatelů, kteří přivezli šest čestných cen.

Největší výstava byla Národní výstava mladých králíků a drůbeže v Uherčicích, kam jelo deset našich chovatelů. Jirka Jústel získal v drůbeži pohár nejlepší kohout plemena (Vlaška) a přítel Vítek čestnou cenu za králíka Malý beran modrý.

V polovině září jsme zajížděli k našim přátelům do slovenské Přítrže, kde nás vystavovalo osm. Čestné ceny přivezlo šest chovatelů. Konec září patří již tradičně naší domácí výstavě. U té se maličko pozastavím. V sobotu při navážení a následném posuzování

zvířat bylo krásné počasí, potom se ale začalo zhoršovat a spustil se déšť. Ten také ovlivnil počet návštěvníků. V neděli se zdálo, že stejné počasí bude pokračovat, ale naštěstí se počasí umoudřilo a výstava i tombola proběhla v pohodě. Bylo zde vystaveno 135 králíků, 24 voliér drůbeže a 90 holubů. Čestnou cenu získali př. Březovský, Štlárek Miroslav, Kmenta, Vítek, Škromach, Štlárek Tomáš, Stávek na králíky. Přítel Předinský obdržel čestnou cenu a na nejlepší kolekci Putovní pohár předsedy ZO. Osm našich členů vystavilo králíky drůbež pět. Ocenění získali př. Vítek dvě a př. Vlasák jednu čestnou cenu. Výstavu navštívil také starosta obce, kterému se líbil průběh a organizace. Kdo jste na naší výstavě byl, tak víte, o čem tady píší. Ještě bych rád poděkoval všem, co nám darovali maličkosti do naší tomboly, a zvlášť panu Křenovi jako hlavnímu sponzorovi výstavy.

Další byla Slovácká výstava samců v Dubňanech, kde vystavovalo pět chovatelů, čestné ceny přivezli př. Březovský, Štlárek a Kmenta. V místní výstavě čestné ceny získali opět př. Březovský a Štlárek M.. Drůbež vystavili čtyři naši chovatelé, čestnou cenu získal př. Vítek.

O dalších výstavách vás budu informovat až po Novém roce. Doufám, že nám zachováte svou přízeň i do budoucna. Dovolte mně popřát vám krásné prožití svátků a šťastný vstup do nového roku.

(PP)

Obecní samospráva ve středověké dědině

Pokračování z minulého čísla

Při obecních hromadách (schůzích) se především schvalovaly *obecní počty* a kontrolovala se *pozemková a gruntovní kniha*. Zvláštní *hromady*, nebo soudy se konaly na panských před vrchností. Nazývaly se také *purkrecht*. Bylo buď pro celé panství, nebo pro několik dědin. Na *purkrechtech* obnovovala vrchnost správu, nebo vyřizovala spory a stížnosti poddaných, vyhlašovala vrchnostenský řád, vyřizovala věci sirotčí a selské věci nesporné (trhy, postupy majetku a podobně) o tom se psala *purkrechtní registra (zápisy)*.

Při slavnostním dosazování rychtáře se četly tak zvané naučení obsažené v mnoha předpisech a říkalo se jim *artikule*. Tyto se na shromáždění četly každoročně. Ve věcech všeobecných se příliš neodchylovaly, jen upra-

vovaly dle požadavků panských rodů, jež na panství vládly. Například na panství pánů z Magny, v době pobělohorské se nepříliš odchýlily od artikul, které měla Strážnice od pánů Žerotínských. Nikde není zmínka o církvi katolické, ani evangelické. Vše se má dít ke chvále a cti Boží.

O rychtářích v Rohatci nevíme téměř nic. V mnoha historických pramenech se můžeme dočíst o rohateckých jménech, usedlících, o celkových stavech obyvatel a domů i výměrách polí, ale nic o rychtářích nebo fojtech. Ve farní i školní kronice, vedené od roku 1870, je uveden obecní výbor, který měl tři sbory po šesti členech. Sbory byly děleny podle placení přímých daní. V prvním sboru byli zástupci cukrovaru jako největšího poplatníka, měli největší vliv na veškerou činnost v obci, ve druhém byli zástupci rol-

nictva a ve třetím zástupci dělnictva. Prvním starostou byl zvolen v roce 1877 Karel Bureš č. 85. Starostou byl 27 let a velmi se zasloužil o rozvoj obce. Byl rovněž předsedou školní rady a zasloužil se o založení hasičského sboru v roce 1888 a stal se jeho prvním předsedou. Byl rovněž vyznamenán zlatým záslužným křížem v roce 1908. Zemřel v roce 1913. V téže roce se konaly nové volby obecního výboru a starostou byl zvolen František Antoš. Obecní výbor vykonával svoji funkci do roku 1918. Od tohoto roku přešel pak veškerou odpovědnost za pořádek a veřejný život v obci nově zřízený *národní výbor* v čele s Františkem Antošem. Nové volby se konaly říjnu 1919 a národní výbor byl přejmenován na obecní zastupitelstvo.

Z.B.

Historie Rohatce-Kolonie a Soboňek

Historie dnešní sídelní části Rohatec-Kolonie a Soboňky je o něco mladší od dědiny Rohatec, ale i tak sahá hluboko do historie. Základem vzniku je bývalý panský dvůr, který vznikl pravděpodobně někdy na přelomu 15. století v době pobělohorské, když dostal do zástavy Jan ze Žerotína Strážnické panství, které zaplatili jeho synové a stalo se tak jejich vlastnictvím.

16. století bylo klidnější a spojení ze Strážnic do Rohatce bylo přes *Haře* * na *Přívoz* a odtud vedla cesta k Hodonínu. Od Přívazu vedla také cesta k panskému dvoru v této době nově postavenému a odtud přes Soboňky lesem k Vracovu.

V roce 1545 prodal svůj díl na Strážnickém panství Bartoloměj ze Žerotína svému bratru Janu z Žerotína. Již tehdy jsou zmínky o tomto panském dvoru. Nechali jej postavit bratři Žerotínové asi začátkem 16. století pro potřeby Strážnického panství. Osídlení v těchto částech možno datovat daleko dříve do období mladší doby bronzové (začátek 1. tisíciletí před n.l.) i dob Říše Velkomoravské. Svědčí o tom archeologické nálezy u bývalého mlýna na Soboňkách a mezi Soboňkami a železniční tratí do Sudoměřic. U bývalého soboňského mlýna byly nalezeny střepy tlustostěnných silně



tuhaných užitkových nádob. Při výstavbě železniční trati (vlečky) na Soboňky pak byly nalezeny nádoby a předměty staroslovanské se střední doby hradištní (9.-10. století). V době předhistorické zřejmě sahala řečiště Moravy (Tečelce) až do blízkosti zmíněného mlýna.

Panský statek hospodařil na rozsáhlých polích a loukách které k němu přilehaly. Severovýchodním směrem k Ratiškovici to byla *Panská šířa-*

vina sahající jihovýchodním směrem po dědinu Rohatec obráceně pak až za Soboňky a rozsáhlé louky pak za Moravou. Písčité půda v okolí panského dvora příliš úrodná nebyla, mimo část bližší řece, kde byla naplavenina. Louky ale dávaly bohatou pastvu sena, často zaplavované neregulovanou řekou. Pěstovalo se jenom žito (rěž), kukuřice a brambory.

U dvora byl velký ovčín, ale také pálenice, která zpracovávala úrodu z přilehlých sadů v okolí řeky. Ve starých záznamech se uvádí i hovězí dobytek a pra-

sata. Již koncem první poloviny 15. století se začalo uvažovat o regulaci řeky Moravy a jejím využití. Horní tok zvaný Tečelec posloužil v blízkosti panského dvora k pohonu mlýna, který zde byl postaven pravděpodobně kolem roku 1550. Měl dvě jednopatrové budovy, na každé straně řeky a mezi nimi mlýnské náhony. Každá budova měla samostatné mlýnské kolo. Propojeny byly nad vodou krytým mostem. Řeka Tečelec proté-

kala obloukem sahajícím do míst dnešního závodu *Candy Plus* (dříve *Maryša*). U mlýnských budov se dělila na dva proudy - menší k loukám, hlavní se zatáčel k Rohatci. Tento byl využit k pohonu mlýna. Na odtoku k loukám postavili budovatelé mlýna dřevěné přehrazení na kamenném základě, kterým regulovali množství vody k náhonům.

Mlýn byl na svou dobu velmi moderní, měl pět až sedm vyložení. Mlel mouku hrubou i velmi jemnou. V pozdější době i kostní moučku. Obilí se

sem sváželo ze širokého okolí, ale i z Uher (Slovensko). První příjezdová cesta vedla od dvora a Přívozu, kde byl most přes řeku Moravu.

Později, po vybudování mlýna byl postaven pevný dřevěný most vedle mlýnských budov. Je vyznačen i na mapě ze 17. století. Zde se vybíralo také mýto. Odtud vedla cesta k Ratiškovcům a Hodonínu. Obráceně pak lužním lesem ke Strážnici. Jde o první vojenské mapování dosti nepřesné, neboť bylo pořizováno důstojníky vojenské topografické služby.

Projížděli krajinu na koních a mapovali metodou *a la vue*, česky to zní *od oka*, to je pouhým pozorováním terénu.

** Hatě, cesta z travních drnů, zpevněná proutím. Vedla po loukách z Přívozu ke Strážnici často rozbahněnými loukami, zvláště po jarních záplavách, kdy se voda z Moravy po loukách rozlévala a cesta musela být obnovována. Nazývala se cesta hatěná, odtud i název těchto míst.*

Z. Bíza

Kultura

Podzimní Kateřinská zábava



Ještě jsme se nestihli pořádně rozloučit s letním hodováním a už zase nastal čas chystání, praní a žehlení krojů. Tentokrát jsme se všichni těšili na blížící se Kateřinskou zábavu. Sobotní ráno nás přivítalo první sněhovou nadílkou. Sníh, nesníh, bylo potřeba ještě stihnout poslední taneční zkoušku a vyzdobit sál k připravovanému předpůlnočnímu překvapení. Vše se stihlo ještě před polednem.

Zůstal nám tedy čas i na vlastní přípravu. Hlavní aktéři měli sraz v krojích na generálce už v 18 hodin. Jak se blížila osmá hodina, sál se pomalu zaplňoval. Zábavu zahájila tradičně nástupem rohatecké chasa ve 20.30. K tanci a poslechu hrála známá dechová hudba Stříbrňanka pod vedením kapelníka Vojtěcha Horkého, která dokázala navodit skvělou atmosféru. Navštívili nás i přespolní šohajé z Újezdu

u Brna, Lipova a šohajé a děvčice z Hodonína. V průběhu večera bylo vyhlášeno očekávané sólo všech Kateřin a nechybělo ani sólo pro pana starostu a paní místostarostku. Po 23. hodině nastal čas na představení předpůlnočního překvapení, které si chasa připravila. Osm děvčic a čtyři šohajé přizdobení zobáky, korunkami, křídly nebo bílými „sukýnkami“ spolu zatančili ukázkou z Labutího jezera. Líbivé tóny Čajkovského baletu, místy odvážná i humorná choreografie doplněná zajímavou kulisou blankytného jezera v pozadí, sklidily obrovský aplaus. Po půlnoci přišlo na řadu poslední, půlnoční sólo a poté pokračovala volná zábava až do brzkých ranních hodin. Od začátku až do konce panovala příjemná, uvolněná zábava, plná tance a dobrého vína. Odcházeli jsme spokojení, dosytosti vybouření a s myšlenkou na přicházející prosinec. Za celou chasu vám všem chceme popřát klidné prožití nastávajících dní adventu, svátky naplněné láskou, pohodou a štěstím a těšíme se, že se s vámi opět setkáme na dalších zábavách, třeba 29. ledna na krojovaném plese, tentokrát už v roce 2011.

Za chasu stárek a stárka



Podzimní vzpomínání

Podzim se svými pestrými barvami už neodvratně odešel a pomalu se střídá s nastávající zimou. Takový je stálý koloběh nejen roku, ale i celého života. Když se ohlédneme za naším seniorským podzimem, můžeme být spokojeni. Členům a členkám klubu, ale i mnohým našim občanům, přinesl řadu prožitků.

Bylo to nejen příjemné koupání v termálních vodách v maďarském Győru (16. 9.), ale i zajímavosti, získané na zájezdě do Moravského Krumlova na Muchovu Slovanskou epopej, či v Ivančicích (muzeum Vladimíra Menšíka) a v Rajhradě (Památník písemnictví). Zájezd se uskutečnil 22. 9. 2010.

Bezesporu si vzpomeneme i na naši letošní, již desátou, oslavu Dne seniorů – 2. 10., kdy nám popřál p. starosta a poctil nás svou návštěvou dnes už nový senátor ing. Zdeněk Škromach. Svým milým vystoupením s míči nás potěšily děti z mateřské školy pod vedením p. učitelky Okáníkové. Musíme dodat, že se nedaly za-



hanbit ani „holky z naší školky“ alias tanečnice důchodcovské Lúčnice. Předvedly se v důvtipném oblečení, vzpomínajíc na své dětství, při nezapomenutelném hitu Kotvalda a Hložka. Do třetice nás překvapilo působivé vystoupení tří břišních tanečnic,

které v krásných kostýmech ukázaly zase jejich obdivuhodný tanec. Všechna tři vystoupení sklídila velký potlesk a ovace. Celým večerem pak k tanci, zpěvu i poslechu nás provázela již známá malá kapela Vaška Votrubý z Holíče.





Břišní tance



Seniorky z Rohatce



Z vystoupení dětí



Orientální tance



Naši oslavenci

Ani letos nechyběly „dušičkové nákupy“ v sousedním Polsku (20. 10.). A 5. 11. jsme se pak zase sešli na harmonice. Na úvod jsme si vyslechli zajímavou přednášku p. dr. Zachovalé na téma – dědické právo, dědické řízení, závěť, majetkové převody apod., o které jistě můžeme přemýšlet, protože se i nás může dotýkat. Při harmonice jsme pak popřáli a nechali zahrát i sólo našim členům – jubilantům, kterých bylo tentokrát pět. A už teď se těšíme na opakované koupání v Győru, na vánoční koncert Václava Hybše, který proběhne 3. 12. v divadle ve Zlíně i na 10. prosince na „čertovský bál“.

Ještě než oslavíme 30. 12. našeho tradičního Silvestra, čekají nás svátky vánoční. A proto si popřejme jejich pohodové prožití ve zdraví a štěstí. A to ať nás provází i v nastávajícím roce 2011!

Za Klub důchodců Rohatec, o. s.
Marie Nováková

Navštivte obecní stránky www.rohatec.cz

Podzimní akce v naší „mateřince“

Říjnové čtvrtěční odpoledne proběhlo v duchu „Indiánského léta“. Děti z naší MŠ se na tuto akci velmi těšily a předem si za pomoci p.uč. vyráběly indiánské čelenky. Na fotbalovém hřišti bylo pro děti připraveno indiánské týpí a stanoviště, na kterých děti plnily různé úkoly. Po absolvování stanovišť všichni hledali poklad, který si spravedlivě rozdělili. Po té byl zapálen táborák, u kterého si všichni malí i velcí zazpívali písničky a opekli špekáčky. Celé odpoledne, na které se děti dostavily v hojném počtu, se neslo v pohodové a přátelské náladě. Velké poděkování patří rodičům, kteří na tuto akci náležitě připravili, jak své děti, tak i oblečení pro sebe. Poděkování si zaslouží i pan Belžík, který zajistil pro všechny



Indiánské léto



Den řemesel





přítomné občerstvení a také dětem ze základní školy, které nám ochotně pomáhaly.

V listopadu se uskutečnil v naší MŠ „Den řemesel“ s ukázkami ručních prací. Byla to práce s kolovrátkem, ple-

tení košíků, paličkování a drátkování. Děti poznaly různé řemeslné techniky, které si samy vyzkoušely a získaly nové vědomosti a zážitky. Poděkování patří všem babičkám z místního klubu důchodců, paní Malé, dětem ze

základní školy a paní Novotné ze studia tradičních textilních řemesel „Uzel“ v Hodoníně.

Všichni se budeme těšit na další akce, které nás čekají v blízkém se adventním čase a na zimní radovánky.

Základní škola



Adaptační pobyt Littner 2010

Během měsíce října proběhly dvakrát třídní adaptační pobyty žáků naší základní školy v táborové osadě Littner. Tentokrát se jich zúčastnili žáci 6. a 7. třídy.

Středa odpoledne a pátek byly věnovány už tradičně matematice trochu jinak, při níž žáci sebe navzájem učí matematiku zajímavým způsobem při řešení rozmanitých matematických úkolů.

Letos se žáci neúčastnili pouze matematických workshopů, ale protože jsou adaptační pobyty realizovány v rámci projektu školy PAVUČINA VĚDOMOSTÍ CZ.1.07/1.1.02/02.0173 – OP VK, byla na tento pobyt rovněž objednána firma JANTA s. r. o.

z Brna, která celý čtvrtek zaštitila outdoorovými aktivitami.

Tyto aktivity zahrnovaly program pro práci v týmu, v němž náhodně sestavené týmy účastníků řešily zajímavé úkoly, dále pohybové programy zaměřené na potřebu prožitku a zviditelnění před spolužáky. Při výtvarných aktivitách, které podporovaly u dětí objevování nových dovedností, zajímavých a nepoznaných činností, si žáci vyro-

bili památku na celý adaptační program. Zapomenout se nesmí ani na relaxační program vedoucí k uvolnění, relaxaci a především k vytváření nových kamarádkých vztahů mezi žáky.

Po tomto třídním soustředění se žáci vrátili zpět do školních lavic, aby ze získaných zkušeností těžili nejen při různých formách výuky, ale také ve volných chvílích strávených v třídním kolektivu.

Tento projekt je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky



evropský
sociální
fond v ČR



EVROPSKÁ UNIE



MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY



OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost



Jihomoravský kraj

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Jazzový koncert

Vpátek 24. 10. 2010 v 10.00 hodin se v naší Základní škole Rohatec konal jazzový koncert pro žáky IV.-IX. tříd. Zavítal k nám afroamerický jazzový zpěvák Andrew Lee Davidson, pro něhož je jazz něco jako pro moravského slováčka folklor.

Andrew pochází z Oklahomy, kde údajně vyrostl mezi kovboji a indiány. Každou neděli musel jako dítě chodit do kostela, kde se zpívaly gospely a spirituály. Tak získal své první hudební školení. Hudební vzdělání si dokončil na bostonské univerzitě. Již v roce 1991 emigroval z USA do tehdejšího Československa. Andrew se také věnuje spolupráci s předními českými jazzmany, k nimž bezprostředně patří František Uhlíř Team, který se řadí ke stálícím české jazzové scény. Davidson do naší školy nezavítal sám, přijel s ním také bubeník Jaromír Helešic, který vyrůstal v Míkulčicích a patří k nejschopnějším českým jazzovým hudebníkům. Posledním členem kapely je vynikající kytarista Adam Tvrdý, je sice nejmladší ze skupiny, ale za sebou má například hraní v New Yorku a tříleté angažmá v USA.



Jazzový koncert se nám velice líbil a jsme panu Davidsonovi vděční, že zavítal i do naší ZŠ Rohatec.

A co vlastně spirituály, gospely a jazz je?

JAZZ: Vznikl roku 1920 v USA jako hudba amerických černochů. Vyvinul se z afroamerické hudby v níž se prolínaly černošské folklorní vlivy s bělošskou hudbou přistěhovalců z Evropy. Typické nástroje pro jazz jsou trubka, klavír, klavír a saxofon.

SPIRITUÁL: Jsou černošské náboženské písně, které zpívá sbor.

GOSPEL: Je hudební žánr, významný dominantní úlohou vokálů, s náboženskými texty.

Pohádka o Rohatci

Kdyś dávno, v malé vesničce Rohatec, kterou protékala řeka Morava, byl malý, ale krásný zámeček, který obklopovala menší zahrada. V té zahradě byl ale hluboký tmavý rybník, v kterém už dlouho žila vodnická rodinka. Tatínek vodník, maminka vodnice a ti měli dva malé vodníky. Rádi chodili na návštěvu na zámek za princeznou Jasmínkou. Všichni ostatní ze zámku a ze služebnictva se vodíkům báli, jen malá Jasmínka, které bylo teprve devět let, se vodníků nebála. Hrála si s nimi, dováděla a vždycky si přála, aby ji vodníci pozvali taky k sobě na návštěvu. Pokaždé, když se jich na to zeptala, tak jí odpovíděli toto: „Jasmínko, k nám nemůžeš, jinak by se stalo něco hrozného.“ Jasmínce to přišlo už divné, dokonce se začala trochu bát, ale po každé na to pak zapomněla a dále si s nimi hrála a dováděla.

Jednoho dne, když se Jasmínka probudila a podívala se z okna, tak se jí udála zahrada nějaká jiná, vládní. Tak si na sebe oblekla saténový župan, obula papučky s bambulemi a utíkala se za maminkou přesvědčit, jestli se něco nestalo. Když seběhla po zámeckých schodech dolů, tak viděla, jak se všichni radují, hodují a smějí. Jen maminka byla nějaká ustaraná. Přišla za

Jasmínkou a řekla jí: „Jasmínko, vodnická rodinka se od nás odstěhovala. Všichni mají radost, protože se jich báli, ale já vím, že tys je měla ráda.“ Víc už maminka říkat nemusela, Jasmínka se rozplakala a utíkala do zahrady k rybníku se přesvědčit, jestli je to vážně pravda. A byla. Jasmínka na ně volala a pořád nic. Nikdo se už neozval. Ale jak si sedala do trávy k rybníku, tak uviděla nějaký starý hrnc s uchem, v kterém byl schovaný dopis a písťalka. Protože Jasmínka už uměla číst, tak si ten dopis přečetla. V něm stálo: „Milá Jasmínko, museli jsme se odtud odstěhovat do jiné vesnice, protože nás tu nemají rádi a i kvůli tomu, když budeš slavit své desáté narozeniny, tak spadneš do rybníka a budeme za to nést vinu my. Tak jak ti to předpověděla sudička, která nás a lidi, kteří nás mají rádi, nemá ráda. Tu písťalku máš od nás k svým narozeninám. Když ti bude nejhůř, zapíšeš a něco si přeješ. Uvidíš, splní se to. Nežlob se na nás a krásně oslav své narozeniny.“

Jasmínka posmutněla a vydala se zpátky do zámku. Zavřela se do svého pokoje, a protože byla z toho plakání unavená, usnula. Odpoledne slavila Jasmínka své desáté narozeniny a přála si, aby se mohla jít podí-

vat k řece Moravě, jestli tam třeba nebude vodnická rodinka.

A tak jí to přání splnili. Ale Jasmínce bylo pořád smutno, tak si vzala písťalku, kterou nosila pořád u sebe, zapískala na ni a přála si, aby se vrátila vodnická rodinka. Ale nic se nestalo. Tak si Jasmínka oblékla své nové šaty a šla na procházku.

Bylo krásně, svítilo sluníčko, ale Jasmínka byla pořád smutná. Musela myslet na tu věštbu, o které četla v dopise. Přišli k Moravě, a protože bylo horko, tak si chtěla trochu svlažit nohy. Jenže to neměla dělat. Jakmile si sedala na okraj břehu, uklouzla jí noha a spadla do vody. Ale přání, které si přála když zapískala na písťalku, se přece splnilo. Vodníci se nakonec přestěhovali jen k Moravě a tak, když Jasmínka spadla do vody, jí pomohli a zachránili ji. Maminka s tatínkem jim moc děkovali a pozvali je na zámek na oslavu. Nabídlí jim, aby se vrátily zpátky do rybníka. Vodnická rodinka nabídku ráda přijala. Jasmínka byla konečně šťastná. Vodníky si už lidé ze zámku oblíbili, protože věděli, že jim nic nehrozí. Tak šťastně oslavili Jasmínčiny narozeniny a všichni byli šťastní, že bydlí spolu v Rohatci. Dlouho se radovali a šťastně žili až do smrti.

Eliška Škromachová, 8. třída

Naše „matička“ Praha

IX. třída - školní výlet

1. den

Celý náš výlet začal asi v šest ráno, kdy jsme se všichni sešli na vlakové zastávce v Rohatci. Když už jsme konečně celí utmácení z dlouhé cesty vlakem vystoupili na hlavním nádraží v Praze, ani jsme se nenadáli a začali jsme naši túru. První den jsme šli přes „Václavák“ pražskými ulicemi až k našemu bydlení, k hostelu Chilli. Po vybalení a ubytování jsme se opět vydali na cestu. Ve vlaku jsme každý do dvojice dostali mapu a tak byl vždy jeden vůdce a ten nás vedl na určené místo. Naši první zastávkou bylo Staroměstské náměstí. Nejvíce se nám asi přece jenom líbila skupina No Name, která tam zrovna nacvičovala nějaké vystoupení na chystanou akci. Ve 4 hodiny jsme se všichni sešli u Orloje, a potom jsem se rozdělili na dvě skupiny. Jedna se šla podívat na rozhlednu nad Orlojem a ta druhá šla do

Týnského chrámu. Když jsme šli směrem k Prašné bráně, po cestě jsme objevili Dům strachu a tam jsme se prostě museli zastavit. Den jsme zakončili na večeři v Mac Donaldu a KFC. Když jsme se konečně všichni vyškrali do 5. patra v našem ubytování, byli jsme rádi, že jsme si mohli dát teplou sprchu a natáhnout se na postel. I tak jsme večer šli hrát stolní fotbal, karty a další hry do společenské místnosti. Prostě jsme se nenudili.

2. den

I přes to, že jsme bydleli v 5. patře, nás už v 7 hodin budil „rámus velkoměsta“. Buď to byl kostel, troubící auta nebo NĚKDO jiný. Nakonec se vstávalo kolem osmé. Po vydatné snídani jsme si sbalili věci a vyrazili směrem na Karlův most, kde se nechala Eliška namalovat (karikatura), takže jsme stáli v hloučku kolem mistra malíře

a koukali se jak mu to jde. Jinak jsme si na Karlově mostě všichni museli sáhnout na pozlacené kousky soch, které prý přinášejí štěstí, plodnost a bůh ví co ještě. Pak jsme se skočili podívat na Čertovku a pádili na Pražský hrad. Před Pražským hradem jsme strávili odhadem 15-20 minut čekáním, než odjede velvyslanec z Uzbekistánu a za ním průvod stráží. Vypadalo to působivě, ale za 20 minut čekání nám to přišlo trochu málo, takže se nabízela otázka: „A to je všechno?“. Následovala prohlídka chrámu Sv. Víta a cesta na metro. Musím říct, že to metro jezdí opravdu rychle, tudíž poznámka paní učitelky „Držte se něčeho!“ byla rozhodně na místě. Vystoupili jsme na hlavním nádraží, kde jsme se „naobědvali“ a sedli na vlak do Břeclavi. Z Břeclavi rychle do Rohatce, a to byl konec naší třídní akce.

Z činnosti školní družiny



Podzimní a předvánoční oddílování



Vž dlouho jsme se my děti z T.O. Colorado neozvaly a mohlo by se zdát, že zahálíme, ale opak je pravdou. Scházíme se, co to jde... Během podzimních měsíců jsme zažily spoustu legrace, pilně tvořily všelijaké drobnosti, hrály a soutěžily ve spoustě her, a to vše pod drobnohledem sovy Rózy, která je v tomto školním roce naší patronkou a průvodkyní.

Malá rekapitulace toho, co jsme zažily... Hned v září jste s námi mohli soutěžit a bavit se na akci Než vlaštovka odletí. My jsme pak kromě pravidelných oddílovků v naší klubovně dokonce spaly, vyráběly podzimní nezbytnosti, sledovaly fajn film.

I v předvánočním časě jsme nezažály. Nejprve jsme tvořily adventní věnečky, tak aby byly včas k zapálení

první svíčky. To, jak se nám dařilo, můžete posoudit sami na fotografiích. Během první prosincové neděle jsme navštívily strážnický skanzen a tradiční akci Radujme se, veselme se. Potkaly Mikuláše, sv. Lucii, která nás posypala moukou. Moc se nám líbilo a příští rok pojedeme zase! A teď jen doufáme, že jsme byly v uplynulém roce hodní a že i nás navštíví tolik očekávaný Ježíšek s nějakým malým dárečkem pro potěšení... A přejeme i vám, aby ani na vás nezapomněl, aby vás těšily maličkosti, prožili jste hezké a klidné svátky a v novém roce prožívali samé radosti!

V neposlední řadě bychom rádi poděkovali našemu obecnímu úřadu, že nás i v tomto roce podpořil penízky a my tak mohly tvořit, jezdit na výlety, hrát a bavit se... **Děti z T. O. Colorado**

Nejen pro děti

Motto:

Neodsuzujte žáka,
který se ihned neprojeví
schopnostmi.
Mladá duše je plna
problémů a záhad,
které se často projeví
až později; které
potřebují čas
než se dá všechno
do pořádku



Bohuslav Martinů

Najdi 5 měst, která jsou ukryta v těchto větách.

- Bobr nosil polena na stavbu svého obydlí.
- Chlapci byli zlí na svého spolužáka.
- Měli to myšleno dobře, ale skutek utek.
- Tomiku, lovit ryby půjdeme spolu, ano?
- Proč MAKRO měří železnými tyčemi?

Dovedete vypočítat

průměrnou výšku trpaslíků z pohádky O Sněhurce, když víme, že Štístko měří 110 cm, Kýchal 115 cm, Prófa 120 cm, Rýpal 112 cm, Bručoun 109 cm, Stydlín 117 cm a Šmudla 108 cm? Kolik to je?



Něco málo pro zasmání

V hodině chemie:

„Kdo nám poví, jak lze pomocí vody získat světlo??“

„Stačí umýt okno, pane učiteli...“

Slyšela jsem, že Váš syn studuje na univerzitě.

Co z něho bude, až skončí? - ptá se známá paní Novákové.

- Obávám se, že důchodce.

„Pepíčku, uměl by jsi vyjmenovat 10 zvířat žijících za polárním kruhem?“

„Ano prosím, 9 sobů a 1 polární medvěd.“

Ohlédnutí za letošní činností **Dubinky**

Rok se pomalu blíží ke konci a my bychom rádi čtenáře provedli roční aktivitou souboru. Dubinku jistě všichni znáte a po třech letech jsme opět rádi, že vás můžeme seznámit s činností, kterou má ráda vedoucí souboru, ale také všichni jeho členové. Díky nim – dětem, vedoucím, našim sponzorům a rodičům – můžeme vystupovat a skvěle tak reprezentovat obec Rohatec. A myslím si, že skutečně důstojně.

Činnost Dubinky byla v letošním roce opravdu pestrá. Již na začátku roku se naše děti zúčastnily několika krojovaných plesů, a to nejen v naší obci. Jejich účinkování na těchto akcích hodnotím jako velice zdařilé. Jaro pak začalo vystoupením u jezu v Hodoníně, kde děti hodily za doprovodu zúčastněných diváků do řeky Moravy morenu. O týden později jsme se za účasti okolních dětských souborů snažili oživit tento starý zvyk také v Rohatci.

V této době se také tři členky souboru probíjely až do finále soutěže O věneček z rozmarýnu, kde se Mišce Matyášové podařilo získat věneček za cenu poroty ve své kategorii.

S jarem poznamenala náš soubor také malá krize, kde důvodem bylo zrušení Malučké Dubinky, kterou navštěvovaly nepravidelně pouze čtyři děti předškolního věku, a změny stávajícího občanského sdružení. Obrovské nadšení pro folklor dětí i vedoucí a části rodičů ale dokázalo překonat i tuto překážku a dále pracují v novém sdru-

žení s novými lidmi, kteří pomáhají s organizací souboru a děti se dále zúčastňují akcí a festivalů, kterých bylo opravdu hodně.

Děti reprezentovaly obec například v Písku, Lomnici nad Lužnicí, Valašském Meziříčí, Brně, ale také se zúčastňovaly festivalů v okolí – v Milotčicích, Hodoníně, Veselí nad Moravou, Kostelci u Kyjova a spousty dalších. Některé jsme dokonce museli z časových důvodů odmítnout.

O prázdninách se naše děti zúčastnily soustředění, kde za velmi výhodnou cenu mohly čtyři dny tančit a zpívat v nově zrekonstruované klubovně místních skautů v krásném prostředí ratíškovského lesa.

Během léta soubor také natočil svoje první propagační DVD ve strážnickém skanzenu, o které již dříve projevila zájem Praha FOS, zprostředkovávající vystoupení a nabídku souborů na festivaly. Zájem projevilo také oddělení pro zahraniční spolupráci a výměnné zahraniční pobyty. O kvalitě a vysoké úrovni souboru svědčí také výsledky, kterých soubor dosáhl. V Lomnici obdržel cenu starosty a cenu diváků. V závěru vybraná skupinka sestavená z dětí a muzikantů zvítězila také ve sportovním klání nazvaném Hry bez hranic. Obrovských úspěchů pro soubor bylo také pozvání od profesionálního VUS Ondráš, který si vybral jako jediný soubor z České republiky pro spoluúčinkování na akci v Brně právě Dubinku. V říjnu se Dubinka zúčastnila regionální soutěže

folklorních souborů v Hodoníně, kde obsadila skvělé 1. místo, navíc i cenu diváků a finanční dar ve výši 5 000 Kč na krojové vybavení. V současné době se pravidelně každý pátek schází dvacet dětí, které čeká několik vánočních koncertů v kostelech okolních obcí, vystoupení na Mikulášském jarmarku ve Tvrdonicích a koledování v Mutěnicích.

Byli bychom rádi, kdyby byl pro nás nový rok minimálně tak úspěšný, jako byl ten letošní. Soubor má nabídky účinkování ve Francii, Maďarsku, Slovensku a na spoustě festivalů v celé naší republice. Potlesk obecního to- tiž v průběhu vystoupení dodá dětem sebevědomí a další obrovskou dávku nadšení pracovat s ještě větší vervou. A to je právě hnací síla, kterou samozřejmě podporují i naši sponzoři, rodiče dětí a ostatní, kteří milují folklor.

Rádi bychom touto cestou moc poděkovali hlavně Obci Rohatec za krásnou finanční částku, díky které soubor může pracovat na takové úrovni.

Děkujeme také jednotlivcům jako je pan senátor Zdeněk Škromach, Karel Hasík, Lubomír Vrba a také sponzorům z řad rodičů – Jaroslavě Zubalíkové, manželům Kývalovým, Vladce Treflíkové a Janě Kordulové. Poděkování patří také základní škole za spolupráci. Obrovský dík i paní Anežce Foltýnové za úpravu a šití krojů a také vám, lidem, kteří každé naše vystoupení podpoříte potleskem, a to je pro nás obrovská odměna.

Radek Michenka

Knihovna

Obecní knihovna - **přírůstky knih**

Beletrie pro dospělé:

Steel, D.	Cesty osudu
Moro, J.	Indická princezna
Connelly, M.	Strašák
Kolertová, I.	Svlečená do naha
Neiderman, A.	Živá voda
Poberová, S.	Životy na schovávanou
Boučková, T.	Boží a jiná muka
Läckberg, C.	Kazatel
Bruen, K.	London Boulevard
Marny, D.	Na křižovatce osudů
Kessler, L.	Únik do říše
Amrein, N.	Doktorka Kateřina. Svěrázný pacient

Molcarová, V.	Když ptáčka lapají
Deaver, J.	Příští oběti
Březinová, I.	Držkou na rohožce
Carlyle, L.	Jeden malý hřích
Schönauer, L.	Tajemství osudu
See, L.	Dívky ze Šanghaje
Green, J.	Druhá sezóna
Uher, F.	Podzimu neutečeš
Delinsky, B.	Proč má dcera?
Birkner, M.	Vytoužený ráj
Heldt, D.	Dovolená s tátou
Fuchsová, I.	Když se řekne Fuchsoviný
Devátá, I.	Mezi nebem a peklem
Chandrasekaran	Zelená zóna

L'Amour, L.	Jezdec bez minulosti
Kraus, I.	Udělej mi tichoučko!
Bacarr, J.	Gejša se smaragdovými očima
Percha, I.	Christina Marie. Hraběnka z Albassy
Fielding, J.	Ještě mě nezabíjej
Hershon, J.	Nevěsta
Sakka, J.	Tak žádá Bůh!
Howell, H.	Stříbrný pramen
Britton, A.	Ten zabíják
Bacigulapi, P.	Čerpadlo 6
Jordan, N.	Napravit hříšníka
Steinhauer, O.	Turista
Kessler, L.	Jízda smrti
Pittnerová, V.	Prokleté peníze

Scarow, A. Tisíc sluncí
 Drake, S. Dvorní dáma
 Preston, D. Hřbitovní tanec
 Lette, K. Manželství na dobu určitou
 Lyons, C.J. Podezřelý úmrtí
 Řeháčková, V. Dřív než se rozloučíme
 Martišková, P. Zůstaň se mnou, lásko!
 Kawuloková, J. Stačí zavřít oči
 Stínil, Z. Třicátníci na odstřel
 Francková, Z. Půjčka na oplátku
 Francková, Z. Hra na schovávanou
 Machát, B. Jak se krotí sumec
 Noble, E. Co by mé dcery měly
 Rottová, I. Dáma z komparzu
 Jakoubková, A. Dobrý manžel – který nemlsá
 Krev templářů
 Hohlbein, W. Kukaččí mládě
 Váňová, M. Písařská škola
 Mc Call, S. v Kalahari
 Bradford, B. Rodinný nepřítel
 Ingridason Seance smrti
 Fforde, K. Svatební horečka
 Struble, S. Tajemná legenda
 Mayů
 Mooney, Ch. Tajný přítel
 Kubátová, T. Převozníci
 Roberts N. Kde končí řeka
 James, R. Krásné zlo
 Gier, K. Mafie matek
 MacKenzie, S. Nahý džentlmen
 Perry, A. Pohřeb v modrém
 Svátek, J. Poslední Budovec
 Novák, Z. Prohnilý svět
 Schuster, G. Souboj vášní
 Fieber, M. Soukromé bludiště
 Lanurens, S. Tajná láska
 Harris, L. Vražda na Den práce
 Hore, R. Zahrada vzpomínek
 Lanczová, L. Milenky a hříšníci
 Schwartz, J. Neurozená
 Patterson, J. Osmé doznání
 Greer, A. Příběh jednoho manželství
 Matthews, C. S tebou nebo bez tebe
 Johnson, A. Sázka na lásku
 Vesnické obrázky
 Waldman, A. Láska a jiné nemožnosti
 Horáková, N. Poslední princezna
 Coben, H. Schůzka v Paříži

Jirounek, P. Večeře s paní Vítovou
 Žídková, A. Deník zelené vdovy, aneb Cikánské věštění
 Kájínek
 Jákl, P. Neříkej ne
 Chytková, O. Starožitná smrt
 Češka, S. Vášnivý tango
 Fabicka, J. Znamení rodu
 Pospíchal, A. Slzy v písku
 Abdi, N. Zachránce
 Cartland, B. Starožitník
 Sánchez, J. Ten druhý
 Štětinová, D. Výstřel
 Child, L. Pařížská pomsta
 Berry, S. Síla vášně
 Quick, A. V rytmu charlestonu
 Kinsella, S.

Naučná pro dospělé:

Černíková, H. Atraktivní bydlení
 Ludvík, P. Východní Slovensko
 Schmickel, H. Domácí výroba
 lihovin
 Bodlák, J. Jak se léčit přírodními prostředky
 Liškutin, M. Vzpomínka jednoho letce

Beletrie pro mládež:

Müller, K. Dobrodružství poníka
 Robina
 Steklač, V. Pekelná třída a spol.
 Wandel, A. Poslední překážka

Beletrie pro děti:

Žáček, J. Čertovská pohádka
 Nachtmannová, P. Tanec letních paprsků
 Svobodová, V. Deník psaný hvězdám
 Horowitz, A. Krokodýlí slzy
 Pospíšilová, Čarodějnice Eulálie
 Kratochvíl, M. Kouzelné soboty
 Limb, S. Dívky 15, absolutní šilenkyně
 5 minutové pohádky na dobrou noc
 Franz, C. Tajemství Černého rytíře
 Golding, J. Unos čtvrté princezny
 Feth, M. Případ trhače jahod
 Gray, C. Hvězdopravec
 Thilo Prsten černého rytíře

J. H.

Lékárna

Vážení spoluobčané!

Na konci roku 2010 vás oslovuji jménem lékárny. Letošní rok celé zdravotnictví a tedy i lékárny zažilo mnoho organizačních a cenových změn, které ovlivnily jak život vás, pacientů, tak i práci nás v lékárně, obojí tím horším způsobem. Nejvíce nám ublížilo zavedení regulačních poplatků, které – přestože byly dané zákonem – nedodržovala hlavně po příkazu krajských radních všechna krajská zařízení a pak se přidaly i řetězcové lékárny. Velmi tím utrpěly venkovské lékárny, tedy i ta naše.

Situace by nyní po zásahu EU měla být ve všech lékárnách stejná a měl by být dodržován zákon, kdy třicetikorunový regulační poplatek musí být odečítán z poplatku na lék všude stejně. V naší lékárně se toto dodržuje.

Byli bychom rádi, abyste naše služby využívali ve větší míře, jsme tady přece pro vaše potřeby. Kartičky na léky jsme vám nedávali, protože jsme předpokládali, že lékárna má sloužit našim rohatckým občanům, považovali jsme to tedy za zbytečné. Slevy na volně prodejné léky máte i u nás, informovali jsme o tom i prostřednictvím kabelové televize. Nyní máme nabídku rozšířenu i o vitamíny pro děti. V době nepřítomnosti lékaře nabízíme pacientům zdarma změření krevního tlaku a poradenství.

Na závěr vám přejeme krásné prožití svátků vánočních a v příštím roce 2011 vše nejlepší a pevné zdraví, k čemuž, doufám, přispíváme i my.

(lékárna)

Pozvánky

Co nás ještě na přelomu roku čeká

19. prosince 2010

Vánoční koncert DH Rozmarýnka,

KD, začátek v 15.00 hodin

21. prosince 2010

Vánoční koledování před ZŠ - od 16.00 hodin

30. prosince 2010

Silvestr seniorů - KD, začátek v 17.00 hodin

8. ledna 2011

Tříkrálová sbírka - pod záštitou Charity Strážnice

Myslivecké sdružení oznamuje, že **společenský ples**, který se měl konat v sobotu 22. ledna 2011, **se neuskuteční**.

Staré dobré časy...

Schválně... jestli uhodnete, kolik spoluobčanek/ů dosáhlo v letošním roce na kulaté výročí? Lidský věk se dle hodnověrných statistik prodlužuje. Několik čísel z naší obce.

90tiletých máme 5, 80 = 16, 70 = 33, 60 = 45, 50 = 47.

Napadlo mě, co kdybych některé z dříve narozených navštívil? Poptal se jich na dětství, dospívání? Zvolil jsem si věk 90. Nejsem „domorodec“, vědět o nich ani moc nemohu. Kdybych zažil rozumu, požádal bych o doprovod paní Majku Hověžákovou, která je „profesionálka“ v mezilidských vztazích. Návštěvy jubilantů spolu s představiteli Obce, patří k jejich aktivitám směřovaným ke spoluobčanům. V naší obci jde o velmi pěknou tradici.

Rozumu jsem nezažil, šel jsem sám. Budou mít náladu a chuť bavit se s někým od „novin“? Na seniory čekají různé nástrahy. „Opravář“ čehokoli, „doručitel“ doplatek čehokoli, „prodejce“ všeho, jen aby se dostal do domu. Mé obavy byly zbytečné.

K mé „novinářské“ pohodě v den akce „J“, však nepřispěl výjev poblíž autobusové zastávky. Upravený prostor kolem kostela patří k smysluplnému zlepšování životního prostředí v Rohatci. Je zde i možnost posezení, odpočinku pro dříve narozené, či maminky s nejmenšími. Tentokrát nešlo ani o jednu.

Rozhovor na lavičkách řešil otázku na úrovni a vskutku hamletovskou: je Kč 1 000,-, co po něm ta jeho chce, málo nebo moc? Hlasy ne zcela jasné. Polohy v leže – neprůkazné zda ještě ležel, nebo neležel. Čas 13.30, sobota – vlastně volný den, den zasluženého odpočinku. Jen nevím, zda těch sporných Kč 1 000,- stačí k občerstvení, při tak náročných debatách. Školáci měli v sobotu volno, nemohl jsem se zeptat na jejich názor. „Hovory“ s lavičkou, nebo raději pohyb na hřišti, v tělocvičně? Maminek se rovněž nezeptám – o děti se starají i o sobotách.

Kdybych na vlastní oči neviděl datum odeslání (16. 4. 2010) „Obecně závazné vyhlášky Obce Rohatec o zákazu konzumace alkoholických nápojů a požívání jiných návykových látek na vymezených veřejných prostranstvích“ na Ministerstvo vnitra ČR, asi bych nevěřil. I přes urgence – nevyřídili. Starosta je roztrpčen, ale stále doufá. Má štěstí, že dokument

neposlal už 1. 4. – vzali by ho možná jako apríl. A nyní do toho všeho ještě snižování stavů, platů, stávka – nevím, nevím.

Ale vraťme se raději k našim jubilantům. Patří mezi ně podle abecedy, a málem i podle data narození: paní a pánové Anna Brantálová z Vinařské, Josef Kostílek Na kopci, Jan Novák ze Slovácké, Anna Perglová U parku, František Tomala z Hodonínské.

Paní Brantálová, za svobodna Floriánová. Nic jednoduchého. Rodačka z Rohatce, pro tatínka první, pro maminku desáté dítě v pořadí. Tatínek musí za prací a mění bydliště i s rodinou. Poznává Bzenec s novým prostředím i kamarádkami. Časem se stěhují znovu, nyní k babičce do Skalice. Zde žije opět v novém prostředí od svých 10 let až do plnoletosti (tehdy 21 let). Nebýt zániku ČSR v r. 1939 a vzniku samostatného slovenského státu, snad se už nestěhovala. Ve Skalici navštěvovala i Rodinnou školu – naučila se šít, vařit. Švadlenkovské umění si zkoušela na kom jiném – na babičce. Mezi hračky patřily panenky hadrové, ale i kaučukové. Skalica je pekné město... Pekné, nepekné – s novým režimem, noví páni gardisti. Nepohodlní jsou Židé (jejich majetky nesmrdí). Co bývalo, už není – Češi von... A jsme v Rohatci.

V roce 1944 se vdává za pana Františka Brantála. 4 děti, 7 vnoučat, 6 pravnoučat. Už 21 let vdova. Zaměstnání Tekla Skalica (nynější Grafobal), Rybena, ÚP, od r. 1946 až do důchodu 1974 – Maryša. Aby ne, když je z Rohatce.

Paměť – obdivuhodná. Bohužel nejsem profesionál s nahrávací technikou, těsnopis jsem dávno zapomněl. Alespoň něco z konce války. Když šla fronta, proletěl šrapnel oknem a přistál v peřinách. Tatínek ho rychle vynesl na zahrádku, kde ho přivolaný pyrotechnik odpálil. Nebýt náhodného nevybuchnutí – všechno bylo jinak. Náhoda, štěstí? Možná i ochrana nebožky babičky skalické. Z rozhovoru jsem poznal, že měly k sobě víc jak blízko.

A čemu vděčí za požehnaný věk? Řekla – práci... Nepochybuji, že jí bylo víc jak dost. Konečně, vychovala čtyři děti a to již samo o sobě, není málo. Starala se dobře – nyní se starají děti o ni. Tím se potvrzuje i moje teorie, že

když se naše rodiče postarali o své (čili naše stařečky), my pak o své rodiče, snad se postarají i naše děti o nás. Tak to šlo, jde a půjde z generace na generaci. Pravidla však mají i své výjimky. Takový je život.

Co říká ke stravě? Kupodivu měla a má raději maso... hlavně se nepřejídat!

Pan Kostílek se narodil v Sudoměřích. Měl jen jednoho sourozence. Dětství nic zvláštního. Kluci se většinou honili za balónem, vlastně spíš za hadrovou puckou. Nic organizovaného, jen tak pro naplnění času. Období okupace nestálo za nic. Víc se nesmělo a nemohlo. V roce 1945 začal nový život, přišel se do Rohatce. Tou šťastnou byla slečna Tomanova z Kolonky. Měli spolu 3 děti. Vdovcem je již 25 let. Má vnoučata a 4 pravnoučata. Nejhorší chvíle v životě? Když vlastnoručně kopal hrob vlastnímu synovi... Hrobník v tom čase nebyl. Druhý syn žije až v Jeseníku, dcera ve slovenské Senici. Pravidelně ho navštěvuje. Synovec Jan byl svého času víc jak platný hráč Slavoje, což potvrzuji.

Zaměstnání od r. 1946 až do důchodu věrnost ČSD. Postavili si rodinný domek v r. 1958. Vaření není zrovna jeho koníček. Obědy bere z Maryše. Ostatní zvládá sám. Za nákupy si dojede do Hodonína. Kondici udržuje procházkami, nejraději po lese. Kamarádů spíš ubývá a tím i příležitostí k návštěvám. Na kopci už převažují důchodci. Na Kolonce to není jiné – říkám já. Pozvání na fotbal nebere, že už nemá s kým jít.

Paní Perglová, za svobodna Hasíková, ze 4 sourozenců. Na mou domněnku, že to bylo asi dost složité pro rodiče, opáčila, že byly i početnější rodiny – 7, 14, 12 dětí. Samozřejmě, že to nebylo jednoduché. Těžkosti se překonávaly vzájemnou pomocí. Lidi měli k sobě blíž. Chodilo se na besedy, pil se lípový čaj. V dětství si hrála s panenkami, které byly ze dřeva nebo hadrové. Kočárky si vyrobila sama z krabic. Ale kromě hraní byly i povinnosti. Třeba pasení husí. Byla to i odpovědnost za ně, když se chtěli napást z mandele, nebo neposečeného obilí. Nedej Bože, nachytat vás hotař. Ten patřil k obci a hlídal úrodu v poli. Pole bylo vzácnost, lidi si ho vážili. Byla to obživa. Kráva, koza, prase, slepice,

husy, kačeny. To všechno chtělo svoje. Bylo pořád co dělat. I děti pomáhaly. Nebyl čas na lotroviny, nebo že by se nudily. Na poli všechna práce rukama. Topilo se dřevem, otépkami.

Něco o jídle. Poprvé jsem slyšel co je to netíja turkyňová. (Mouka z kukuřice – nepochybuji, že výživná, ale chuť bych asi nedostal – vzpomněl jsem si na stařenčiny buchty z této suroviny za války). Ochucená trnkami nebo mákem – obojí rovněž domácí. Nebo pekařská bída – nakrájené rohlíky spařené mlékem. Tak to neznám ani z vyprávění. Děkuji chuť nemám.

A zde celotýdenní jídelníček z paměti naší jubilanky:

Po: šumajstr

Út: nakrájené rohlíky s vajíčky smaž.

St: z vařeného těsta

(slížky, gule a p.)

Čt: kousek hovězího masa, knedlík, omáčka (česnek, cibule, rajská, koprová)

Pá: z těsta smaženého
nebo pečeného

So: bramborový guláš

Ne: z masa - vepřové, husa,
kačena s knedlíkem, zelí

A trochu kultury – zahrála si v divadle u Rosíků (Orlí). Nacvičovala je Helena Hasíková.

Paměť opět obdivuhodná. Např. její prastařenka byla na krčmě (Přívaz u Svobodů), kudy procházeli kupci s kořením a zastavovali se při cestách do Skalce. Vzpomíná na krutou zimu v r. 1928, kdy popraskala a tím uhynula většina ovocných stromů. Příchod Němců v r. 1939 – zima, déšť, sníh v březnu.

2 děti (vlastně kluci), 4 vnoučata, 4 pravnoučata, 15 let vdova. Zaměstnání již od 14 let v tehdejší Küfferlovce, přes Maryšu až do důchodu. Jak se sluší na děvčicu z Rohatce.

Recept na dlouhověkost? Skromnost... víno žádné, pivo po nedělním obědě, ale jen troška.

Zdravotní stav úměrný věku. Rodina o ní dobře pečuje. Kamarádky k pobesedování už dlouho nejsou. Chybí – co se dá dělat.

Pan Tomala..., ten se má a vlastně měl vždycky. Obklopen světem žen. Sourozenci 3 a samá děvčata. Podle fotografií pohledný, vždy upravený, nepochybně oblíbený šohaj. To jsme neprobírali. Dodnes typická vlínka na účesu. Jen barva vlasů se změnila. Určitě si mohl vybírat. Vybral si ke své spokojenosti slečnu Jarmilu Jiříčkovou, původem z podlužácké Břeclavi. Aby těch žen nebylo málo, narodila se jim dcera.

Ale teď už vážněji. K jeho mládí patří neodmyslitelně kultura a sport.



Pohled na současný Rohatec z rogala

Volejbal, házená a nejvíce stolní tenis. Zde patří ke špičce a nejen v Rohatci. Jeho vzpomínání by určitě více zaujalo odborníky na stolní tenis.

V kultuře převládala vlastní aktivní činnost ve Slováckém krůžku. Pro vlastní potěšení i pro potěšení spoluobčanů. Zpěv, tanec, udržování a rozvíjení zvyků, tradic slovácké dědiny. To vše vyžadovalo spoustu volného času, nacvičování, příprav, ošetřování krojů. Pravidelná účast na slavnostech v Hodoníně. Nezapomenutelný je Svatební koláč s pantlemi v rukou děvčat a uprostřed sokolský cvičenec Janek Novák, šohaj k pohledání. Je z toho i zdařilá fotografie. Slovácký krůžek reprezentoval svou obec. Mezi nejlepší zpěváky patří trio Bohuš Číkl, Marek Ondruš a náš jubilant.

Zpěv a tanec se promítá i do divadla. Kromě tradiční činohry se hrají i obtížnější operetky. Hrává se na přírodním v Cihelnách (současný stadion Slavoj – dřívější sokolské cvičiště). Hrává se v sále u Rosíků. Mezi známější patří Cesta zarůbaná nebo Rozmarýn. Původně slovenská hra. Podle jediného vypůjčeného výtisku ze Skalce, jsme přepsali do našeho nářečí, zařadili naše místní písně. To nebyla činnost na hodinu, dvě. Největší podíl patřil známé a nejuznávanější rohatecké herečce Margetce, provdané Novákové, našemu jubilantovi a Marii Košťůřkové, provdané Antošové, která přeloženou a upravenou hru rozepsala v potřebném množství výtisků. S naším divadlem jsme zajížděli hrát i do Otrokovic, Napajedel, kde jsme měli vlivné známé, manžele Studentkovi. A nezůstalo jen u divadla. Součástí byla i výstavka rohateckého kroje, kterou uváděl pan učitel Bíza, mimo jiné i náš režisér.

Zmínil i fotografie z divadelních představení, ale k těm se ještě vrátíme, až bude více času – pravil jubilant. Jinak paměť vynikající, má

spoustu zajímavých knih ve své knihovně, televizi využívá s mírou, především na pořady zaměřené na cestování, památky. Přál by si uspořádat fotografie. Takže duševní čilost prokazatelná. S pohybem je to už slabší, zahrádka už není někdejší záliba. Návštěvníků odpovídající věkové kategorie samozřejmě ubývá. Tomu dost vadí, ale nic s tím nenadělá.

Má 2 vnoučata, 2 pravnoučata, je už 18 let vdovec. Rodina se o něho stará a to je dobře.

Jeho generace ztratila 6 válečných let, které jí nikdo nevrátí a nenahradí. Pak chvíli rozjásaná svoboda... znovu nová totalita se zákazy, omezováním. I on patřil mezi ty, kteří nemohli po část produktivního věku vykonávat svou kvalifikovanou práci...

Jak teď návštěvy uzavřít?

Pana Tomalu snad potěší, že snazší jeho generace přes kulturu, ožívá v Rohatci stále víc. Důkaz. Máme nejen úspěšné Mužáky na úrovni, hody jsou rok od roku kvalitnější, reprezentují už i naši s Dubinkou. Ať se jim všem daří v jejich činnostech, které těší je i naše spoluobčany. Stejný úspěch přeji všem dalším uskupením, která svou dobrovolnou činností přispívají k dobrému životu v obci. A co mě ještě potěšilo, že se nenaplnilo zaužívané „když se setkají dva důchodci, začnou a taky končí nekonečným výčtem nemocí“ – to jsem u jubilantů nezaznamenal a samozřejmě, že zdravotní problémy mají. Ani neargumentovali nízkým důchodem oproti Německu, Rakousku apod., což se v naší krásné vlasti stává v poslední době módou při porovnávání platů a profesí.

Mohu seniorky a seniory jen ujistit, že nám nejsou na obtíž, jak se někdy tvrdí, a že jsme rádi, že je mezi námi máme.

*Za pobesedování jubilantům děkuje
V. Hlaváč*

Vzpomíná tetka Bětko

Naši staříček dycky říkali, že indá dyš sa volil starosta, toš najbohatší sedlák zabil najstarší krávu kerá už nedojila a ani neměla telata, navařil sa veliký kotel gulášu a gdo došel volit, ten dostal porci hustého a krajic domácího chleba a gdo sa opozdil, toš na toho ostalo enom to řídké. Šak to byl pěkný zvyk. Volby sa temu enom říkalo, protože to bylo dopředu nachystané. Po volbách byl ale inší pořádek než dnes. Dyš radní prošustroval obecní majetek, toš došel na buben aj z celů rodinů. Dnes sa rozkradla celá republika, peníze sů fuč za hranicama a celých dvacet roků sa tam motajů jedni a ti samí a největší zloději si žijů v přepychu, gde na nich žádný zákon nemůže, lebo si nic nepamatujů protože stratili paměť. Včil si může založit stranu gdo chce, enom dyš sa jich dá dohromady jedenadvacet. A dyš to tak pozoruju, toš nekeří sů už dvacet roků na kandidátkách, ale pokaždě na inší.

Říká sa jim přeběhlci – maratonce. Ešče že si žádný z nich neuhnal zápal plíc. A jak sa ty strany mezi sebů hádajů, štvů proti druhým a ešče sů při tem aj sprostí, každý by chtěl byt starostů a ešče dyš sem šla v pátek volit, toš sem měla pod škrabákem volební lístek, koho mám do téj škatule hodit, jak dybych to neměla dávno rozmyslené. Určitě ste našli ve schránce těsně před volbama lístek = Miroslavovo království =, gde bylo v pěti bodech napsané, co starosta Králík nesplnil a také, že je v každých novinách, aj v tych rohateckých vyfotěný, poskytl 25 rozhovorů. Ten, gdo to napsal a nechal roznést s reklamními letákama, je podle mňa „ubožák nevalného rozumu“. Dyš sa nebude o našeji dědině psat a mluvit, toš tu bude zakopaný pes. A v posledních rohateckých novinách byla zvláštní hodová příloha. Toš gdo tam měl byt kromě chasy najvíc vidět dyš né starosta s místostarostkú v krojoch. A proč

ten chudák pisálek nenavštíví nejakú kulturní akci, Nemá snád na vstupné, lebo sa nehodí mezi lidi? A proč to psal jak ženská, stejně sa po celěj dědině mluví, kerý chlap to byl. Proč také nenapsal, co sa za starostování Králíka podařilo v dědině udělat a kolik volného času temu Mirek věnuje? Mně je už přes 70 roků, volit chodím pokaždě, ale takové svinstvo jak letos sem ešče nezažila. Lidé, spamatujte sa a oceňte obětavost, vstřícnost a ochotu starosty a místostarostky.

P.S. osobní vzkaz pro starostu: Mirku, esli sa dožiju příštích voleb, toš takový teplý gulášek by dobrým lidom neuškodil a tym sprostým bych naléla toho masného z vrchu, nech sa třeba aj po...

A vzkaz pro ubohého pisálka. „Já bych zas chtěla žít v Miroslavově království a hodně dlouho“. Pohodové Vánoční svátky a co najvíc zdraví všecným dobrým lidom přeje Vaše tetka Bětko.

V. B.

Fejeton

O naději...

Opět jeden z ryze metafyzických pojmů, pod nímž si různí lidé představují různé věci. Co je pro jednoho nadějí, může byt pro jiného pravým opakem. To znamená, že každá úvaha na toto téma bude mít vždy jen a jen subjektivní charakter. Má ho i pro mne.

Obsah pojmu „naděje“ se však mění časem i u jedince, zatímco ve dvaceti letech byla obsahem naděje spousta velmi rozdílných záležitostí, počínaje láskou a kariérou, ve středním věku už to byl obvykle jen zúžený pojem pro osobní úspěch, výchovu potomků a pohodlný život rodiny, až pak v době stárnutí se význam proměňuje docela.

Snad by se dalo obecně konstatovat, že naděje je značně totožná s příjemným očekáváním, s představami o budoucnosti, s uskutečněním snů a tužeb jedince. V tomto smyslu by tedy naděje měla byt pojmem veskrze pozitivním a optimistickým, neboť očekávání věci nepřijemných bychom asi těžko s pojmem naděje spojovali.

Jak už tak my lidé jsme uzpůsobeni, asi bychom se bez naděje a nadějí neobešli, bez nich by nám patrně zbylo v tomto světě jen zoufalství. Takže naděje patří neodlučitelně k životu. Ztráta naděje je obvykle po-

slední stadium člověka před tím, než to definitivně vzdá. Což se ovšem může docela dobře přihodit i v mládí a to tehdy, když té naději přikládáme větší význam pro život, než si zaslouží. Ztráta naděje tak může byt docela dobře spojena i se ztrátou chuti do života, nebo dokonce s jeho ztrátou úplnou. Vždyť většině sebevražd asi ztráta všech nadějí předcházela...

„Zanechte všech nadějí...“ uvozuje Dante své Peklo.

Na druhé straně je známo nemálo případů, kdy právě naděje lidem zachránila život i v těch vysloveně beznadějných situacích. Což je, mimochodem, jeden z oblíbených námětů světové literatury, Hugovy Bídnici, Rolandovy Petr a Lucie, Remarqueva Jiskra života, Čechov a Dostojevský, Komu zvoní hrana, Čapkova Bílá nemoc nebo Matka...

Jak řečeno, je naděje pojem silně emotivní a má svou druhou stranu v beznaději a zklamání, čím větší naději do něčeho vkládáme, tím větší to zklamání může byt. Je tedy na každém z nás, abychom se vyhnuli plátnému a nesplnitelným nadějím a tak si ušetřili i důsledky, které následují poté, co se naše naděje nesplní. A také bychom měli co nejdříve v mládí pocho-

pit, že jsou naděje reálné a naděje marné. I v tom je kus toho, co obvykle nazýváme bolestným dospíváním. Pro mladého člověka není snadné se smířit se světem, ve kterém je mu žít, protože tento svět je nedokonalý, plný zla a násilí, tento svět je nespravedlivý a mnohdy vysloveně nepřátelský. Na druhé straně právě bez naděje, že nepříznivý osud lze změnit, že lze očekávat i tu krásnější stránku života a světa, bychom asi žít nemohli.

Patří tedy naděje do lidské životní výbavy a já mám za to, že kromě rodičovské lásky nám jí nejvíce dopřává skutečné umění, umění, které nám občas ukazuje i to, že stojí za úsilí měnit nedokonalý svět. Krásná hudba, vynikající kniha, dokonalé výtvarné dílo nebo drama jsou těmi světýlky naděje v moři lidské hlouposti a nedokonalosti.

Ovšem nejvíc té reálné a střízlivé, uměřené naděje v sobě obsahuje příroda a to i v té nejjednodušší formě jediného kvítku nebo jediného stromu. Protože příroda je podstatou života a stále rok co rok v nás tu správnou životní nadějí naplňuje. Za předpokladu, že jsme schopni a ochotni se dívat na ten zázrak každoročního znovuzrození, které se před našima očima odehrává...

S. Rejchon

Kopaná v soutěžním ročníku 2010-2011 o poločase

Nelekejte se, nechci hodnotit, radit, nejsem k tomu kvalifikován ani povolán nebo pověřen.

PŘÍPRAVKA

Šikovní kluci – ročníky 2000-2004.

Pěkně podle abecedy:

Bohunský Vojtěch, Buček Tomáš, Daniel Lukáš, Jaroš Jan a Jaroslav, Karban Lukáš, Konečný Tomáš, Kožený Petr, Lačňák Marek, Lazar Matyáš, Lesák Vojtěch, Malér Jan, Olšar Jakub, Pekařík Pavel, Rybecký Patrik, Sasínek Adam, Suchánek Jakub, Svoboda Richard, Šenefeldr Patrik, Štarha Rostislav, Tříška Lumír, Vinter Patrik, Zahnaš Radek.

Trenér:

Jaroš Jaroslav,
Olšar Miroslav,
Holeček Josef (brankáři)

Asistent:

Zahnaš Milan

9. místo z 12ti účastníků

10 3 1 6 23:40 10 b

Výhry:

Lipov 7 : 4, Petrov 6 : 0,
Strážnice 5 : 3

Nerozhodně:

Moravský Písek 1 : 1

Prohry:

Veselí nad Moravou 1 : 13, Hroznová Lhota 0 : 3, Velká nad Veličkou 0 : 7, Blatnice pod sv. Antonínkem 0 : 3, Vnorovy 2 : 4, Bzenec 1 : 2. Chybí utkání Radějov z důvodu nemoci soupeře.

U nejmladších nejsou výsledky až tak rozhodující. Učí se. Nejde o postup, ani o sestup. Alespoň pořadí našich střelců branek: 6 – Šenefeldr, 4 – Tříška, Zahnaš, 3 – Karban, 2 – Rybecký, 1 – Lačňák, Malér, Olšar, Pekařík.

Pozvánka

Hledáme další mladé posily do všech mládežnických družstev, především pak ročníky 2000 a mladší.

Bližší informace

na tel. 728 354 746

nebo internetové stránky www.sla-vojrohatecpripravka.estranky.cz.

MLADŠÍ ŽÁCI

Borci reprezentující Rohatec – ročníky 1998-1999.

Baják Michal, Bartoš Jan – kapitán, Elšík Libor, Gerstberger Lukáš, Hlaváč David, Karban Filip, Kovalčík

Michal, Kučera Vladimír, Menšík Vladimír, Mucha Dominik, Odehnal Vilém, Šebesta Zdeněk, Štos Filip, Štýlárek Tomáš, Turek Jan, Vinter Radek.

Trenér:

Dobeš Mojmir

Vedoucí družstva:

Mgr. Bartoš Libor

3. místo z 12ti účastníků

11 9 0 2 43:24 27 b

Výhry:

Mutěnice 4 : 1, Velká nad Veličkou 4 : 3, Veselí nad Moravou 4 : 3, Lanžhot 3 : 0 kont., Hustopeče 2 : 1, Svatobořice 5 : 2, Ratíškovice 6 : 2, Velké Bílovice 6 : 2, Dubňany 3 : 2

Prohry:

Bzenec 4 : 5, Břeclav 2 : 3

I zde je rozhodující učební poměr. Ani postup, ani sestup. Opět pořadí našich střelců branek: 21 – Hlaváč (tj. 2. místo tabulky střelců soutěže), 7 – Bartoš, 4 – Šebesta, 3 – Gersberger, 2 – Kučera, Štýlárek, 1 – Karban. Nahrávači na branky: 12 – Bartoš, 9 – Hlaváč, 4 – Štýlárek, 2 – Odehnal, 1 – Gerstberger, Karban, Šebesta.

Již nyní probíhá příprava na zimní halovou sezonu. Tělocvičny přispějí k přípravě na další boje v jarní části krajské soutěže. Stejně jako k udržení současné dobré party.

Dvě perličky o rozhodcích. Proti Veselí prohraný poločas 0 : 3 svedl rozhodčího k uvedení vítěze do zápisu již o poločase. Po přestávce byl překvapený naší změněnou hrou. Zvláště pak naší výhrou 4 : 3. Musel přepsat celý zápis. Při utkání s Břeclaví užívá rozhodčí „komfortu“ našich sprch tak dlouho, že jsme na něho zapomněli. Zůstal zamčený v kabinách dost dlouho, než se dovolal.

STARŠÍ ŽÁCI

Ročníky 1996-1997,

tudíž už starší borci.

Hačunda Patrik, Havíř Daniel, Kotásek Jiří, Koten Pavel, Kundrata Martin a Patrik, Lábadí Filip, Michalica Lukáš, Stanický Kamil, Šafařík Jakub, Šurkala Josef, Toman Lukáš, Vacenovský Ondřej a tři z mladších Bartoš, Hlaváč, Kovalčík.

Trenér:

Lábadí Robert ml.,

Vedoucí mužstva:

Chalupa Erik

9. místo z 12ti účastníků

11 4 0 7 9:24 12 b

Výhry:

Lanžhot 3 : 0 kont., Svatobořice 1 : 0, Velké Bílovice 3 : 1, Dubňany 1 : 0

Prohry:

Mutěnice 0 : 6, Velká nad Veličkou 0 : 4, Veselí nad Moravou 0 : 1, Bzenec 0 : 5, Hustopeče 0 : 2, Ratíškovice 0 : 2, Břeclav 1 : 3

Ještě pořád se učíme. Jenže jde i o postup či sestup. Rozdíl mezi krajskou a okresní soutěží je přece jen větší. Rychlost, důraz, počet vyrovnaných hráčů. I vylosování lepších soupeřů na počátek soutěže mělo svůj vliv. Střelci branek: 2 – Hlaváč, Koten, Vacenovský

Trenér Robert Lábadí nám současně sděluje, že zimní přípravu absolvují v tělocvičně. Zúčastní se halové ligy, což přispěje k zlepšeným jarním výkonům. Jsou učenliví, závěr podzimu byl mnohem lepší než začátek. I proto jim držte palce. Na domácí utkání chodme ve větším počtu. Příkladem nám mohou být diváci v Dubňanech, Ratíškovicích či Bzenci.

DOROST

Období obtížně zvladatelných let.

Anšlág Ondřej, Běloch Luboš – kapitán, Čechovský Adam, Domanský Martin, Frolec Lukáš, Giang Viudinh, Hatala Boris, Herzán Marek, Kolařík Jakub, Koliba Josef, Pokorný Michal, Slezák Tadeáš, Tomšej Jakub, Valčík Martin, Veselý Ivo, Vinklárek Filip.

Trenér:

Zich Radim

Asistent:

Chalupa Erik

Fotograf:

Pokorná Alena

10. místo ze 14ti účastníků

14 5 2 7 41:45 17 b

Výhry:

Velké Bílovice 6 : 1, Velká nad Veličkou 4 : 3, Dolní Bojanovice 9 : 1, Slavkov 2 : 0, Dambořice 4 : 2

Nerozhodně:

Velké Pavlovice 1 : 1,
Dubňany 3 : 3

Prohry:

Hovorany 0 : 5, Kyjov 2 : 3, Hustopeče 2 : 4, Křepice 4 : 8, Ratíškovice 0 : 6, Bzenec 2 : 5, Dubňany 2 : 3

Pořád se máme co učit. Trenér je z umístění dost zklamán. I když k objektivnímu důvodu patří absence zraněného brankáře Domanského. Chyběl v šesti utkáních (4 prohry). Tím víc měli bojovat především ti zkušenější. Bez týmové práce to prostě nejde. Střelci branek: 9 – Čechovský, 8 – Tomšej, 5 – Herzán, Slezák, Vinklár, 4 – Frolec, 2 – Běloch, 1 – Anšlág, Kolařík.

Trenér věří, že hráči mají na lepší umístění, že se po náročné zimní přípravě dostaví i radost z předváděné hry. Čeká je i soustředění, na které si přispějí také výtěžkem ze sběru železa v naší obci. Motivací pro celkové zlepšení je i reálná šance pro uplatnění se v A mužstvu a dál reprezentovat naši obec v krajské soutěži. Mezi nadějně patří hráči Tomšej, Anšlág, Herzán, Běloch i Viudinh.

MUŽI

Doležal David, Duchoslav Ota, Flíček Jaroslav, Homola Petr, Jüstel David, Konečný Pavel, Konštanda David, Korbel Ladislav, Mašina Jiří, Mikéska František, Netík Tomáš, Páleník Pavel, Rosypálek Zbyněk, Ruskowski Adam, Sloboda Tomáš, Snášel David, Štěvík Radek, Tomšej Vítězslav, Vrba Lukáš, Zicho Roman. Navíc podpora z dorostu: Běloch, Kolařík a zejména Tomšej J..

Trenér:

Domanský Oldřich

Vedoucí mužstva:

Anšlág Pavel

Asistent:

Sloboda Rostislav

12. místo ze 14ti účastníků

14 4 3 7 11:21 15 b

Výhry:

Dražovice 4 : 1, Tvrdonice 2 : 0, Bořetice 2 : 0, Kostice 1 : 0



Nerozhodně:

Lanžhot 1 : 1, Břeclav 0 : 0,

Bučovice 0 : 0

Prohry:

Velké Pavlovice 1 : 2, Slavkov 0 : 3,

Mutěnice 0 : 3, Vacenovice 0 : 2,

Ratíškovice 0 : 1, Kyjov 0 : 3 a 0 : 5

Co říká trenér je pravda pravdoucí. Že naše I.A ztěžkla o mužstva z vyšších tříd, jako jsou Mutěnice, Kyjov, Lanžhot (Hrušky), Ratíškovice a ambiciozní nováčky Bořetice, Dražovice, jsme věděli. Proti tomu jsme uskutečnili náročnou fyzickou přípravu. Vynikající 90% účast na tréninku. A navíc s posilami. Vynikající brankář Flíček. Štěvík z Kostic, Sloboda ze Sparty Brno, návrat Duchoslava z Ratíškovic, Netík RMS Hodonín. Vstup do soutěže raketový. Tři utkání s těžkými soupeři – tři vítězství. Všechno v pohodě a bez zranění. Soupeři nás snad i podcenili. Pak se přízeň štěstěny rychle odvrací – jedno zranění za druhým: Flíček, Korbel, Štěvík, Vrba, Netík a dlouhodobě Konštanda. Ani doma

jsme nedokázali vyhrávat – navíc s hratelnými soupeři. Závěr sezony proti začátku nesrovnatelný a k zamyšlení. A to nejen trenéra. Střelci branek: 3 – Mikéska, Rosypálek, 2 – Mašina, 1 – Tomšej J., Vrba, Zicho.

Jak se dostat ze svízelné situace? Trenér vidí cestu v dobré zimní přípravě. Trénink 3x týdně, čtyřdenní soustředění. Pokračovat v začleňování vlastních odchovanců do základní sestavy. To je ale proces oboustranný. Nestačí jen přání a chtění trenéra. I ta troška sportovního štěstí bez častých zranění. A samozřejmě pomůže skutečná podpora diváků

Informace se snažil zprostředkovat Vlastimil Hlaváč za rozhodující pomoci pánů Jaroše, Mgr. Bartoše, Lábadího, Zicha a Domanského.

Děkuji touto cestou všem hráčům, vedení družstev i výboru za reprezentaci naší obce na poli sportovním.

Veselé vánoce, všechno dobré v novém roce přeje všem TJ Slavoj Rohatec.

(V. H.)

Harmonizace těla i duše
pomocí bioenergie, masáží, Dornovy metody,
Reiki a psychoterapie.

Mgr. Vlasta Salášková

Telefon: 604 109 112, 725 219 165

Pracoviště Hodonín a Rohatec – Kolonie

Vždy je nutno se objednat.

PF 2011

Vánoce

Radim Gerhard

Za okny venku
zní rolníček hlas,
poslouchej chvilenu,
nastal vánoční čas.

V domě již voní
cukroví, perníčky,
z rádia tiše zní
vánoční písničky.

Jsou zase zpátky,
ty překrásné chvíle,
nadešly svátky,
kouzelné vánoce bílé.

Vánoce – narození Spasitele

Všichni lidé se těší na Vánoce. Chtějí připravit radost, rodinnou pohodu, bohatý stůl a hlavně hodně dárků pod vánočním stromčkem. Dříve či později zjistíme, že ani nejkrásnější dary nám nepřinesou to, po čem člověk touží. Jsou hodnoty, které nelze koupit za peníze. Nikde nekoupíme soulad, vzájemné porozumění, obětavou lásku, která bdí nad štěstím druhého člověka a umí zapomenout na sebe. A tak si lidé postesknou, co bychom za to dali, kdybychom se usmířili... s manželem, manželkou, rodiči, dětmi, sourozenci. Kdybychom si konečně odpustili a začali znovu.

Existuje však jeden dar, který má pro člověka nedožitelnou cenu. Je to dar, který si připomínáme právě na Vánoce. Dar, který přišel z nebe. Bůh se vzdal své velikosti a slávy a kvůli nám, z lásky k nám, se ponížil níž než andělé a přišel na svět v podobě člověka, aby se za nás obětoval a poznal všechny strasti našeho života, které sám prožíval.

Vánoce jsou zvláštním a mimořádným svátkem. Narodil se Pán Ježíš, spasitel světa. Přichází, aby přemohl zlo a hřích a ukázal lidem cestu k novému životu, naplněnému vděčností, radostí a pokojem. Přichází, aby utišil

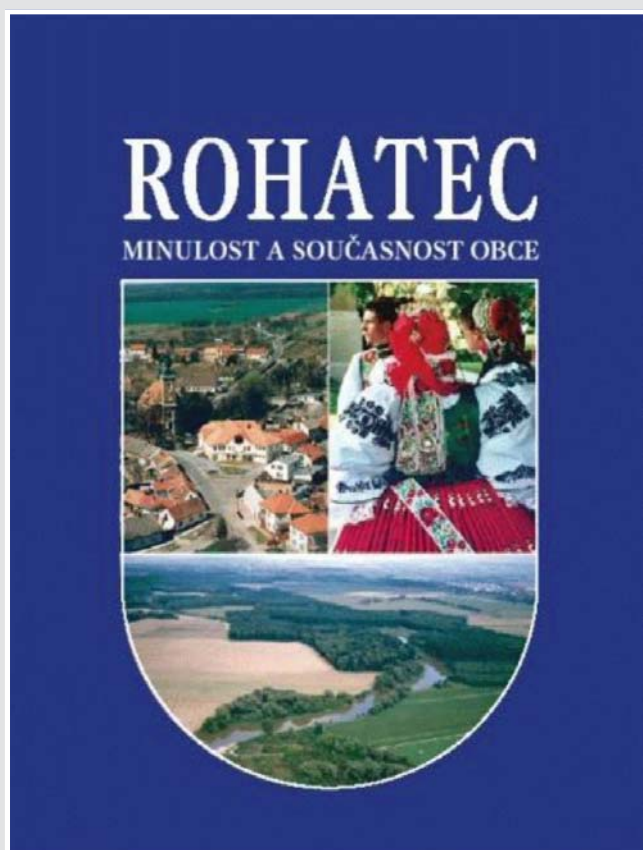
bolesti a uzdravil tělo i duši. Přináší to nejdůležitější, spasení, které není z nás, je to boží dar, není z našich skutků, aby se nikdo nemohl chlubit před Bohem. Stačí jen víru přijat do svého srdce. Pak budete radost, lásku a klid, které prožíváte o Vánocích, prožívat po celý rok.

Přeji vám, abyste s Pánem Ježíšem neprožili jen Vánoce, ale celý život. Přeji vám jeho lásku, která nikdy nezklame a nikdy vás neopustí. Přijímá nás takové, jací jsme, i s chybami. Přeji vám pokojné Vánoce v kruhu své rodiny a abyste nezapomněli na pravý význam Vánoc.

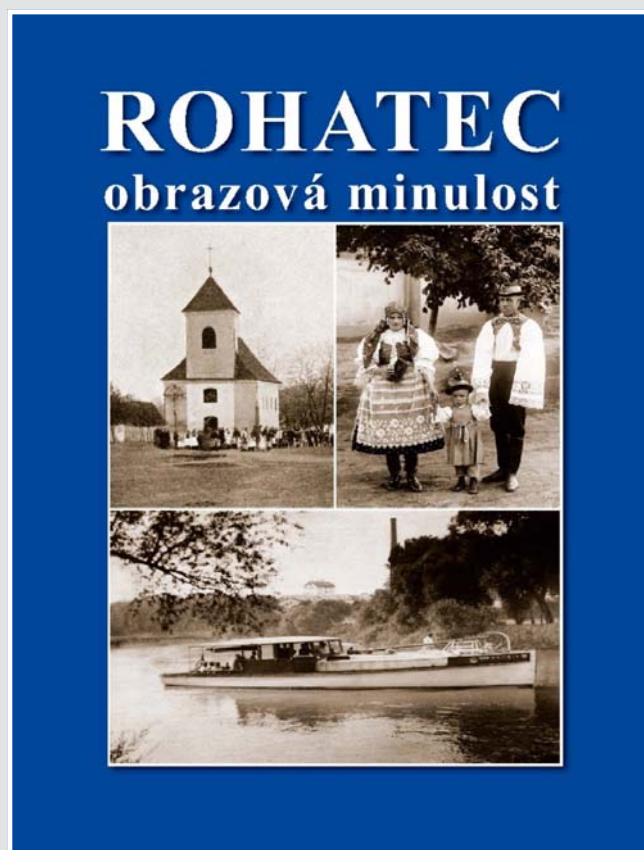
V. Škromachová

Hledáte vhodný dárek pro své blízké?

Obecní úřad Rohatec vám nabízí
knihy o Rohatci, které jsou k dostání
na obecním úřadě
nebo v trafikách v Rohatci:



Minulost a současnost obce
(rok vydání 2003)
cena 290 Kč



Rohatec - obrazová minulost
(rok vydání 2008)
cena 190 Kč

Rohatecká obec ■ Občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec. Vychází čtvrtletně nákladem 700 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419. Grafický design & sazba KAM Studio Kyjov, Jungmannova 214 (tel. 518 611 603), tisk Antonín Horák, Svatobořice (tel. 736 546 512). Webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz

Fotoohlédnutí za letošní činností **Dubinky**

